

2013

aviisi 5

VERENIGING NEDERLAND-FINLAND
ALANKOMAAT-SUOMI YHDISTYS

Inhoud

Beste leden van de VNF en Aviisi lezers.....	3
Agenda.....	6
Feestelijke viering van de Finse Onafhankelijkheidsdag.....	8
Finse Kerstmarkt 2013.....	10
Domnan Pirtti, een herberg van culturele betekenis.....	12
Finse vrouwendagen voor 26e keer.....	24
Een warme dag aan de kust.....	26
Spoorloos en Een andere wereld.....	28
Binding met Finland? Jawel!.....	36
Op safari naar de zeldzame Finse ringelrob.....	40
De Inkeriläiset (Ingermanlandfinnen).....	44
Mielensäpahoittaja: Is een vogel een dier?.....	56
Finse componisten.....	59
Belangrijke adressen.....	61
Word lid! Liity jäseneksi!.....	62

Colofon

Jaargang 22 (2013), nummer 5

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht op 27 oktober 1923. Aviisi is het officiële magazine van de vereniging en verschijnt vijf keer per jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

Eindredactie

Hans Adamse (hoofredacteur),
aviisi@vnf.nu
Minna Rätty (Fins), aviisi@vnf.nu

Eindverantwoording

het bestuur

Vormgeving

Daniël Loos,
info@bureaucontrapunt.nl

Drukwerk

Via ASB drukwerk-
begeleiding

Oplage 550

ISSN 1566-8542

Kopij

Kopij voor de volgende Aviisi kan
per e-mail voor 31 december 2013
aan het secretariaat gezonden
worden:
aviisi@vnf.nu.

Kopij kan worden aangeleverd in
één van de volgende bestandsfor-
maten: Word, RTF of ASCII tekst.
Beelden in de hoogst beschikbare
kwaliteit aanleveren (ca. 2000
pixels of meer).
De verantwoordelijkheid voor de
inhoud van artikelen in Aviisi die
door derden geschreven zijn, ligt bij
de betreffende auteurs. De redactie
van Aviisi behoudt zich het recht
voor artikelen in te korten of niet
te plaatsen.

Bestuur Vereniging Nederland-Finland Voorzitter

Elina Peltola, voorzitter@vnf.nu

Vice-voorzitter

Ledenwerving en advertenties

Jacques Groenendijk, vice-voorzitter@vnf.nu

Bestuurslid PR & Aviisi

Marjo Kool, pr-aviisi@vnf.nu

Erelid

Ambassadeur van Finland, mevr. Liisa Talonpoika

Website VNF

www.vnf.nu

Ad Bats (webmaster), webmaster@vnf.nu

Peter Glebbeek (technisch beheer)

Ledenadministratie & secretariaat

Jacques Groenendijk, info@vnf.nu

06-55802120

Bankrekening vereniging

NL 39 ABNA 0549 2867 05 te Den Haag

Foto voorzijde: landschap nabij Enontekiö (foto Daniël Loos).

Beste leden van de VNF en Aviisi lezers,

Voor u ligt het eerste exemplaar van een totaal nieuw design van ons vertrouwde magazine Aviisi. Een voorproef daarvan heeft u reeds kunnen ervaren in het jubileumboek. Bij de voorbereidingen van dit jubileumboek opferde onze vormgever, Daniël Loos, spontaan om de daarna verschijnende nummers van Aviisi in dezelfde stijl uit te geven. De eerste ideeën maakten bij ons al zoveel positieve reacties los, dat wij direct gehoor hebben gegeven aan de voorstellen van Daniël. De vele bijzonder positieve reacties die wij mochten ontvangen na het uitkomen van het jubileumboek hebben ons gesterkt in onze beslissing die nieuwe vormgeving door te voeren. Hopelijk

kunt u met nog meer plezier genieten van dit mooie verenigingsblad.

Inmiddels hebben wij ons 90 jarige jubileum gevierd. Voor de leden was er dus het jubileumboek met 160 pagina's geschiedenis en historie naast persoonlijke ervaringen van onze leden. Zelfs de kleine Jort heeft een eigen inbreng gehad.

Trots is de redactie en het bestuur op de vele complimenten die we in ontvangst mochten nemen. Het jubileumboek is voor geïnteresseerden nog tegen kostprijs te koop. Binnen Nederland € 7,50 en

Jacques
Groenendijk

Johtokunnalta

Hyvät Yhdistyksemme jäsenet!

Edessänne on Aviisi upouudessa muodossaan. Muutos tapahtui jo juhluvouden numeron myötä. Juhluvouden numeron suunnittelija, Daniël Loos, ehdotti saman layoutin käyttöä tulevaisuudessakin. Koska omamme ja muidenkin mielipiteet uudesta taitosta olivat usein erittäin positiivisiä, emme voineet muuta kuin myöntyä ehdotukseen.

Tämän numeron ilmestyttyä olemme jo juhlineet 90. juhluvuottamme. Sen kunniaksi julkaisimme jäsenillemme 160 sivuisen Aviisin juhlanumeron Yhdistyksen historiasta ja jäsenten henkilökohdistaisista kokemuksista. Jopa pikku-Jortilla oli omaa kerrottavaansa. Aviisin toimitus ja johtokunta on saanut ylpäänä ottaa

vastaan kohteliaisuuksia asian tiimoilta. Juhlanumeroa voi vielä tilata painatuskustannushintaan Hollannissa 7,50 € ja Hollannin ulkopuolella 10,00 € hintaan johon sisältyvät lähetyskulut.

Myös juhla oli menestys. Yli 100 jäsentämme oli saapunut paikalle juhlistamaan Yhdistyksemme 90-vuotista taivalta. Suomen suurlähettiläs Liisa Talonpoika –joka oli aiemmin vastaanottanut Yhdistyksemme kunniajäsenyyden– piti hienon tervehdyspuheen.

Seisova pöytä monipuolisine herkkuihin, suomalaisen naiskuoron laulanta, elävän musiikin esitykset, Margot Frantsin lukemat runot ja arpajaiset runsaine pal-

naar Finland € 10,- (incl. verzendkosten). Ook de feestavond die we ter ere van ons jubileum hebben gehouden is een doorslaggevend succes geworden. Ruim 100 leden waren aanwezig in een gezellige ambiance en is er heel ongedwongen, maar toch feestelijk herdacht dat de Vereniging Nederland-Finland 90 jaar geleden in Den Haag is opgericht. Ook de nieuwe Finse ambassadeur mevr. Liisa Talonpoika, die het erelidmaatschap van onze vereniging heeft geaccepteerd, heeft een mooie toespraak gehouden. Een goed en uitgebreid buffet, Finse koorliederen en stemmige muziek, prachtige gedichten voorgelezen door Margot Frants en een loterij met mooie prijzen completeerden de avond. Oud-bestuursleden waren aanwezig naast jonge enthousiaste leden, bedrijfsleden die konden netwerken en vrienden die elkaar al jaren niet meer hadden gesproken. Kortom een fijne avond voor een breed publiek. We gaan ons best doen om in het

volgende nummer van Aviisi een mooie fotocollage op te nemen.

Inmiddels zijn wij als bestuur al weer druk in de weer met de berichtgeving en organisatie van de cocktailparty op vrijdag 6 december in verband met het Finse Onafhankelijkheidsfeest. Hopelijk wordt dat ook dit jaar weer even gezellig als vorig jaar. In deze Aviisi staat verdere detail informatie hierover vermeld.

Daarna staan we dan al weer aan de vooravond van Kerstmis en treffen we onze voorbereidingen voor dit feest van het licht. Ons jubileumjaar is dan ook voorbij en gaan we ons laatste decennium in op weg naar ons eeuwfeest. We hebben vele plannen voor de komende jaren om als vereniging naar dit volgende jubileum toe te werken en het daarmee ook voor de leden zo interessant mogelijk te maken. Verfrissende en nieuwe ideeën van onze jongere leden zullen ons helpen om de 100 jaar als vereniging vol te maken.

kintoineen kruunasivat illan. Menneitten vuosien johtokunnan jäsenet istuivat rintarinnan nuoremman polven kanssa, yritysjäsenet saivat luotua uusia suhteita ja ystävät tapasivat toinen toisiaan. Loistava ilta monipuolisine vieraineen. Toivottavasti saamme laitettua valokuvia juhlasta seuraavaan Aviisiin.

Nyt johtokunta on järjestelemässä asioita 6. joulukuuta tapahtuvaan Suomen itsenäisyyspäivän juhlaan liittyvää cocktail-tilaisuutta varten. Toivottavasti tapahtumasta tulee yhtä mukava kuin viimekin vuonna. Aiheesta voi lukea enemmän Aviisin tässä numerossa.

Seuraavana on sitten taas vuorossa jouluun valmistautuminen. Siihen päätyykin sitten juhlavuotemme ja alkaa viimeinen 10-vuotiskausi ennen satavuotisjuhlaa. Meillä on paljon uudenlaisia suunnitelmia tulevien vuosien varalle joka tulee

varmasti herättämään jäsentemme mielenkiinnon. Sen takia olisi tärkeää saada johtokunnan paikat täytetyiksi. Etsimme uusia johtokunnan jäseniä vuodelle 2014 ja siitä eteenpäin. Toivottavasti innostut tulemaan tähän vapaaehtoistyöhön kantamaan kortesi Yhdistyksen keuhkoon. Jos olet valmis uhraamaan pari tuntia viikossa omaa aikaasi asialle, otathan yhteyttä info@vnf.nu osoitteen kautta! Olemme kiitollisia kaikista saamastamme tuesta. Lopuksi haluan toivottaa koko johtokunnan puolesta mukavaa loppuvuoden juhla-aikaa. Odotamme innolla Yhdistyksen seuraavan vuoden haasteita.

*Jacques Groenendijk
Alankomaat-Suomi Yhdistyksen varapuheenjohtaja
Käännös: Minna Rätty*

Onontbeerlijk daarbij is de noodzaak van een voltallig bestuur. De VNF heeft nog een aantal vacatures voor bestuursleden in 2014 en volgende jaren. Help mee om samen met ons als vrijwilliger de komende jaren invulling te geven aan onze doelstellingen. Heeft u een paar uurtjes per week over, schroom niet om contact met ons te zoeken. Wij zijn blij met elke steun die we van u mogen ontvangen. Bent u geïnteresseerd? Neem contact op met ons via info@vnf.nu. Wij zullen u snel daarna benaderen voor een gesprekje. Namens de andere bestuursleden wens ik u een gezellige feestmaand en kijken wij uit naar de uitdagingen van het volgende verenigingsjaar.

Jacques Groenendijk
Vicevoorzitter VNF

Foto Jari Einiö >

5

Agenda

Datum	Evenement	Locatie / Adres
20-11-2013	Lezing, Noordse Architectuur – Finland	Universiteit van Luik
22-11 t/m 1-12 2013	Kerstmarkt Finse Zeemanskerk	Rotterdam, Aleidisstraat 18
6-12-2013, 17.30-20.30 uur	Fins Onafhankelijkheidsfeest	Utrecht, Boerderij Mereveld
12+13-12-2013	Lezing, Noordse Architectuur – alle Noordse landen	CIVA, Brussel
18-1-2014, 20.15-22.15 uur	Santtu-Matias Rouvali	Den Haag, Dr. Anton Philipszaal
8-2-2014, 20.15-22.15 uur	Helsinki Philharmonic Orchestra	Eindhoven, Muziekgebouw
15-2-2014, 20.15-22.15 uur	Jukka-Pekka Saraste met Het Residentie Orkest	Den Haag, Dr. Anton Philipszaal
28-2-2014, 20.15-22.15 uur	Susanne Mälkki met Symfonieorkest Koninklijk Conservatorium & Codarts	Den Haag, Dr. Anton Philipszaal
5-3-2013	Juxtapose, Cecilia Moisio	Drachten, De Lawei
4-4-2014	Juxtapose, Cecilia Moisio	Arnhem, Schouwburg Musis Sacrum
5 + 6-4-2014	Finse Vrouwen Dagen	Nunspeet, Sparrenhorst Conference Center

Voor meer gedetailleerde informatie kunt u de websites bezoeken van de desbetreffende locaties of via een mail naar vice-voorzitter@vnf.nu

Opgeven van deelname aan de activiteiten van de VNF via info@vnf.nu of tel. nr. 06-55802120.

6

Päivämäärä	Tapahtuma	Paikka
20-11-2013	Luento, Pohjolan Arkkitehtuuri – Suomi	Luikin yliopisto
22-11 - 1-12 2013	Merimieskirkon joulumyyjäiset	Rotterdam, Aleidisstraat 18
6-12-2013, klo 17.30-20.30	Suomen itsenäisyyspäivän juhla	Utrecht, Boerderij Mereveld
12 + 13-12-2013	Luento, Pohjolan Arkkitehtuuri – kaikki Pohjoismaat	CIVA, Bryssel
18-1-2014, klo 20.15-22.15	Santtu-Matias Rouvali	Den Haag, Dr. Anton Philipszaal
8-2-2014, klo 20.15-22.15	Helsingin Filharmonia Orkesteri	Eindhoven, Muziekgebouw
15-2-2014, klo 20.15-22.15	Jukka-Pekka Saraste yhdessä Het Residentie Orkesterin kanssa	Den Haag, Dr. Anton Philipszaal
28-2-2014, klo 20.15-22.15	Susanne Mälkki + Symfonieorkest Koninklijk Conservatorium & Codarts	Den Haag, Dr. Anton Philipszaal
5-3-2013	Juxtapose, Cecilia Moisio	Drachten, De Lawei
4-4-2014	Juxtapose, Cecilia Moisio	Arnhem, Schouwburg Musis Sacrum
5 + 6-4-2014	Suomalaisen Naisen Päivät	Nunspeet, Sparrenhorst Conference Center

Lisätietoa tapahtumapaikkojen kotisivuilta tai kysymällä e-mail osoitteesta vice-voorzitter@vnf.nu

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen tapahtumiin ilmoittautumiset sähköpostitse osoitteeseen info@vnf.nu tai soittamalla numeroon. 06-55802120.

Eeva-Marja Tuulikki Kahila - Stout

* Nastola, 7 mei 1933

† Amsterdam, 3 september 2013

Hartelijk bedankt voor de vele blijk van medeleven.

Deze zijn ons tot grote steun en troost.

Lämpimät kiitokset kaikista osanotoistanne.

Ne tukevat ja lohduttavat meitä kovasti.

Uit aller naam:
Jan Stout

Recent bereikte ons het droevige bericht dat ons voormalig bestuurslid Eeva-Marja Tuulikki Kahila-Stout op 3 september 2013 in Amsterdam op 80 jarige leeftijd is overleden. Eeva-Marja heeft zich in de jaren 1975 -1976 ingezet als bestuurslid en was daarna nog steeds een betrokken lid van de Vereniging Nederland-Finland. Namens de leden heeft het bestuur onze condoleances en innig medeleven betuigd aan familie en nabestaanden.

Bestuur Vereniging Nederland-Finland

Jokin aika sitten saimme kuulla surullisia uutisia. Entinen johtokuntamme jäsen, Eeva-Marja Tuulikki Kahila-Stout nukkui pois 3. syyskuuta 2013 Amsterdamissa 80-vuotiaana.

Eeva-Marja toimi johtokuntamme jäsenenä vuosina 1975-1976 jonka jälkeen hän oli aktiivisesti mukana Alankomaat-Suomi Yhdistyksen toiminnassa. Johtokunta on lähettänyt surunvalittelunsa hänen perheelleen.

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen johtokunta

Feestelijke viering van de Finse Onafhankelijkheidsdag

Vrijdag 6 december in Boerderij Mereveld

Evenals vorig jaar zal het Finse Onafhankelijkheidsfeest weer gezamenlijk gevierd worden door de Vereniging Nederland-Finland met de Finse Zeemanskerk, de Finnish Dutch Trade Guild en de Finse Ambassade. Hierdoor wordt het één gezamenlijk feest dat alle andere officiële Finse Onafhankelijkheidsfeesten en recepties in Nederland vervangt.

Op vrijdag 6 december houden we een feestelijke cocktailparty. De locatie is opnieuw Boerderij Mereveld, Mereveldseweg 9, Utrecht. Deze zeer sfeervolle gelegenheid te midden van weilanden en bossen in het centrum van het land is voor iedereen uitstekend bereikbaar

met de auto en heeft een grote gratis parkeervoorziening. Komt u met openbaar vervoer? Station Lunetten is nabij en vervolgens is het dan nog een kort ritje met een taxi (wel reserveren of via Utrecht Centraal).

Vanaf 17.30 uur wordt u verwacht en onder het genot van drankjes en hapjes kunnen we weer oude Finse/Nederlandse vrienden spreken en kennismaken met andere Nederlanders die ook een passie hebben voor Finland. De nieuwe Finse Ambassadeur in Nederland, Mrs. Liisa Talonpoika zal een toespraak houden en een koor van Finse dames in Nederland

8

Suomalaisen Itsenäisyyspäivän juhlava illanvietto

Perjantaina 6. Joulukuuta maatila mereveldissä

Suomen itsenäisyyspäiväjuhla vietetään viime vuoden tapaan yhdessä Alankomaat-Suomi Yhdistyksen ja Merimieskirkon, Suomalais-Hollantilaisen Kauppakillan ja Suomen Suurlähetystön kanssa. Näin ollen tämä tilaisuus korvaa kaikki muut viralliset itsenäisyyspäivän vastaanotot Hollannissa.

Perjantaina 6. joulukuuta vietämme juhlan cocktail-tilaisuuden. Paikkana on uudemman kerran Maatila Mereveld, Mereveldintie 9, Utrecht. Tämä tunnelmallinen paikka keskellä peltoja ja metsää, keskellä Hollantia, on jokaiselle helposti lähetävissä autolla. Perillä on suuri ilmainen

parkkipaikka. Jos tulet julkisilla liikennevälineillä, Lunetten asema on lähellä ja loppumatka taittuu helposti taksilla. Taksi kannattaa varata etukäteen tai ottaa se Utrechtin keskusrautatieasemalta.

Vastaanotto on klo 17.30 alkaen. Voimme jälleen vaihtaa kuulumisia vanhojen suomalais-/hollantilaistuttujen kanssa juomien ja makupalojen lomassa sekä tehdä uusia tuttavuuksia Suomesta kiinnostuneiden hollantilaisten kanssa. Suomen uusi suurlähettiläs Hollannissa, Rva Liisa Talonpoika pitää tervetuliaispuheen ja Hollannin suomalainen naiskuoro esittää lauluja. Ilta päättyy klo 20.30.

zal passende liederen zingen. Om 20.30 uur sluiten we de party af en nemen we afscheid van elkaar.

De kosten van deze avond bedragen voor leden van de VNF € 27,50 p.p. Deze prijs geldt voor u en uw partner alsmede maximaal twee introducees.

Reserveren kan vanaf nu, doch uiterlijk vóór 30 november dan bent u zeker dat u op dit feest aanwezig kunt zijn.

Reserveren: Vereniging Nederland-Finland:
E: info@vnf.nu T: 06-55.80.2120

Na uw aanmelding ontvangt u een bevestiging met de aanvullende gegevens als routebeschrijving, adres, betalingsmogelijkheden, etc.

Coctail-tilaisuus maksaa jäsenille partnereineen, tai jos jäsen ottaa enintään kaksi vierasta mukaansa 27,50 €/hlö.

Varauksia voi tehdä 30. marraskuuta saakka, näin varmistat paikkasi juhlaan. Varaukset tehdään Alankomaat-Suomi

Wij kijken er naar uit om u te mogen ontvangen. De openhaard binnen draagt er mede toe bij dat dit een gezellige, informele maar ook feestelijke bijeenkomst zal worden voor alle Finnen in Nederland en alle bedrijven en Nederlanders die Finland een warm hart toedragen. De dresscode is feestelijk.

Namens het bestuur van de VNF,
Jacques Groenendijk
Vicevoorzitter VNF

Yhdistykselle sähköpostitse osoitteeseen info@vnf.nu tai puhelimitse numeroon 06-5580 2120.

Ilmoittautumisenne jälkeen saatte vahvistuksen ja illan ohjeistuksen kuten reittiohjeet, osoitteet, maksuvaihtoehtot, jne. Toivottavasti tapaamme siellä. Takkatuli takaa mukavan, epävirallisen, mutta myös juhlanan tunnelman kaikille suomalaisille ja hollantilaisille yksityisvieraille sekä yritysten edustajille. Pukukoodi on juhlava.

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen johtokunnan puolesta,
Jacques Groenendijk
Alankomaat-Suomi Yhdistyksen varapuheenjohtaja

Finse Kerstmarkt 2013

De Finse Kerstmarkt Rotterdam vindt dit jaar plaats van **22 november tot 1 december**. In verband met de verbouwing op de vaste lokatie, is de Kerstmarkt dit jaar enkele straten verderop, op de Aleidisstraat 18, 3021 SK Rotterdam.

Let op: betalen kan dit jaar alleen met pin en creditcard. **Toegang is gratis!**

Ook dit jaar biedt de Finse Kerstmarkt weer veel leuks en moois voor het hele gezin. In de Kerstmarkt selectie vindt u naast de uitgebreide supermarkt met Finse etenswaren en lekkernijen ook Fins textiel, design glaswerk en servies, artikelen voor in en om het huis, houten producten, boeken, CD's, Kerstartikelen,

sauna accessoires, en handgemaakte producten. Kom lekker snuffelen en koop mooie Finse kwaliteitsproducten voor uzelf en als cadeau.

Neem ook deel aan de bazaarloterij waar u kans maakt op vele mooie prijzen, waaronder enkele reizen naar Finland! Ons cafetaria moet u ook zeker niet vergeten te bezoeken voor zelfgemaakt banket, gebak en snacks... En natuurlijk een heerlijk glas hete Finse Glühwein genaamd Glögi. Uiteraard maakt u ook kans de echte Finse Kerstman tegen te komen... Spannend!

Meer informatie vindt u op **www.finsekerstmarkt.nl**

10

Joulumyyjäiset 2013

Rotterdamse Merimieskirkon oma joulubasaari on tänä vuonna **avoinna 22.11.-1.12.** Peruskorjauksen vuoksi myyjäiset järjestetään väliaikaistiloissa osoitteessa Aleidisstraat 18, 3021 SK Rotterdam.

Huomioithan, että tänä vuonna maksuvälineinä toimivat ainoastaan pankki- ja luottokortit. **Ilmainen sisäänpääsy!**

Myös tänä vuonna suomalainen joulubasaari tarjoaa paljon kauniita ja kivoja suomalaisia artikkeleita koko perheelle. Joulumyyjäisissä löydätte laajan valikoiman suomalaisia elintarvikkeita ja herkkuja, myös tekstiilejä, design lasia ja astioita, artikkeleita kotiin, puutuotteita, kirjoja, CD:tä, jouluartikkeleita, saunatuotteita ja

käsitöitä. Tule mukaan ja osta suomalaisia laatutuotteita itsellesi tai lahjaksi.

Osallistu myös joulumyyjäisten arvontaan missä voit voittaa hienoja palkintoja, mm. pari matkaa Suomeen! Älä myöskään unohda oman kahvilamme itseleivottuja kakkuja, jouluruokia ja snacks'jä... Ja tietenkin tarjolla on kuumaa glökiä.

Luonnollisesti sinulla on myös mahdollisuus törmätä aitoon suomalaiseen joulupukkiin... Jännittävää!

Lisätietoja internet-sivulla **www.finsekerstmarkt.nl**

Aleidisstraat 18
3021 SK Rotterdam

De openingstijden zijn dit jaar:

vrijdag 22 november	12:00 - 21:00 uur
zaterdag 23 november	12:00 - 19:00 uur
zondag 24 november	12:00 - 19:00 uur
maandag 25 november	12:00 - 19:00 uur
dinsdag 26 november	12:00 - 19:00 uur
woensdag 27 november	12:00 - 19:00 uur
donderdag 28 november	12:00 - 19:00 uur
vrijdag 29 november	12:00 - 21:00 uur
zaterdag 30 november	12:00 - 19:00 uur
zondag 1 december	12:00 - 19:00 uur

Aleidisstraat 18
3021 SK Rotterdam

Basaari on tänä vuonna auki:

Perjantain 22. marraskuuta	klo 12:00 - 21:00
Lauantaina 23. marraskuuta	klo 12:00 - 19:00
Sunnuntaina 24. marraskuuta	klo 12:00 - 19:00
Maanantaina 25. marraskuuta	klo 12:00 - 19:00
Tiistaina 26. marraskuuta	klo 12:00 - 19:00
Keskiviikkona 27. marraskuuta	klo 12:00 - 19:00
Torstaina 28. marraskuuta	klo 12:00 - 19:00
Perjantaina 29. marraskuuta	klo 12:00 - 21:00
Lauantaina 30. marraskuuta	klo 12:00 - 19:00
Sunnuntaina 1. joulukuuta	klo 12:00 - 19:00

aviisi 5

Het jubileumboek van de VNF

Een origineel en interessant kerstcadeau

Historische en unieke verhalen van leden van de Vereniging Nederland-Finland in twee talen. Er zijn nog boeken voorradig tegen kostprijs (€ 7,50 binnen Nederland en € 10,00 naar het buitenland incl. verzendkosten).

Geef nu uw bestelling door aan het secretariaat van de VNF: info@vnf.nu

11

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen juhlakirja

Mainio joululahjaidea

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen historiallisia ja uniikkeja tarinoita kaksikielisesti. Kirjoja on vielä saatavilla Hollannissa hintaan 7,50 €, Hollannin ulkopuolelle 10,00 €. Hinta sisältää lähetyskulut.

Tilaukset sihteeritämme osoitteesta

info@vnf.nu

Domnan Pirtti, een herberg van culturele betekenis

Bij mijn bezoeken aan het Kalevala cultuurcentrum 'Juminkeko' en de runozang academie 'Runolaulu Akatemia' in Kuhmo (Kainuu) hoort, als het even kan, ook een bezoek aan de plaatsen Kuivajärvi en Hietajärvi. Deze 'traditionele dorpen' liggen een kleine 100 km ten noordoosten van Kuhmo, tegen de Russische grens. In Kuivajärvi staat 'Domnan Pirtti', een herberg die in 1964 in Karelsche stijl gebouwd is ter herinnering aan Domna Huovinen, een van de traditionele runo- en klaagliederen zangers van Kuivajärvi en Hietajärvi. Zij stierf in 1963, maar leeft voor sommigen hier nog altijd. In Hietajärvi, drie kilometer verderop, woont Jussi Huovinen, een runozanger die volgend jaar

90 jaar hoopt te worden. Jussi behoort tot de vijfde generatie van de Huovinen-familie die hier geboren en getogen is en wordt beschouwd de in Finland nog laatst levende runozanger te zijn van een geslacht van deze zangers. Jussi heb ik voor het eerst in 2004 mogen leren kennen. In Domnan Pirtti kom ik sinds 2010 jaarlijks. In vorige artikelen heb ik het een en ander over Juminkeko, de runozang academie en haar Sommelo festival, en over Jussi Huovinen verteld. Nu wil ik aandacht besteden aan Domnan Pirtti. Niet alleen omdat het prachtige plaats is om een tijd te zijn, om mensen te ontmoeten en te spreken, soms een concert mee te maken, te lezen en te schrijven, en in de stilte van de

Domnan Pirtti, kulttuurillisesti merkittävä majatalo

Vierailuihini Kalevalan ja karjalaisen kulttuurin keskuksessa 'Juminkekoon' ja Kuhmon Runolaulu- Akatemiaan kuuluu, jos mahdollista, myös vierailu Kuivajärvellä ja Hietajärvellä. Nämä perinteiset kylät sijaitsevat noin 100 kilometriä Kuhmosta koilliseen, lähellä Venäjän rajaa. Kuivajärvellä sijaitsee Domnan Pirtti, joka on nimetty Domna Huovisen mukaan nimetty, vuonna 1964 karjalaiseen tyyliin rakennettu majatalo. Domna Huovinen oli Kuivajärven ja Hietajärven alueelta kotoisin oleva runonlaulajan ja itkuvirsien taitaja. Hän kuoli vuonna 1963, mutta joillekin hän elää yhä. Hietajärvellä, kolme kilometriä Kuivajärvestä, asuu Jussi Huo-

vinen, ensi vuonna 90 vuotta täyttävä runonlaulaja. Jussi on paikallisen Huovisen runonlaulajasuvun laulaja jo viidennessä sukupolvessa ja häntä pidetään Suomen viimeisenä aitona runonlaulajana. Minä tapasin Jussin ensimmäisen kerran vuonna 2004. Vuodesta 2010 olen käynyt Domnan Pirtillä vuosittain. Aikaisemmissa artikkeleissani olen kirjoittanut yhtä sun toista Juminkeosta, Runolaulu-Akatemiasta ja sen Sommelo-festivaalista, sekä Jussi Huovisesta. Nyt haluan kirjoittaa Domnan Pirtistä. En vain siksi että se on kaunis paikka johon voi jäädä hetkeksi tavatakseen ihmisiä ja puhuakseen heidän kanssaan, käydäkseen konserteissa,

lukeakseen ja kirjoittaakseen, sekä nauttiakseen ja hiljentyäkseen luonnon koskemattomassa rauhassa käveleskellen. Haluan kirjoittaa Domnan Pirtistä myös siksi, että se avattiin ensi vuonna 50 vuotta sitten. Toivoa sopii, että Domnan Pirtti pysyy vielä vuosikausien ajan kulttuurillisesti merkittävänä majatalona ja kohtaamispaikkana, ja inspiraationlähteenä. Nykyaikana varsinkaan viimeksi mainittu ei ole lainkaan varmaa.

Aikomuksenani oli jo aiemmin kirjoittaa tällainen artikkeli, ei mieluusti yksin, vaan Domnan Pirtin Anni Huovisen kanssa. Olosuhteiden vuoksi se ei aiemmin onnistunut, mutta tällä kertaa kävi onneksi toisin. Tästä on kiittäminen eritoten Anna-Leena Rauhalaa. Hän ja Anni tietävät todella paljon tämän alueen historiasta, täällä asuneista ja asuvista ihmisistä, ja he tuntevat majatalon perin pohjin. Tässä talossa on mahtavia historiallisia kirjoja, mutta jos

et puhu suomenkieltä, et valitettavasti pääse paljon sinulle kerrottuja tarinoita pidemmälle. Siksi päätimme kirjoittaa artikkelin yhdessä, hän suomeksi ja minä hollanniksi.

Ensikohtaaminen

Ennen kuin annan Anna-Leenan ja Annin aloittaa kertomuksensa, haluan minä ensin kertoa hieman vierailuistani täällä. Innoittuneena Kalevalasta ja sen taustoista ja mytologioista, tein ensimmäisen eepoksen inspiroiman matkani Suomeen. Erityisesti minuun teki vaikutuksen Juminkeko-keskuksen tarjonta. Tuona vuonna sain seurata yhden päivän pientä australialaista filmiryhmää, kun he vierailivat Jussi Huovisen luona. Se oli mahtava tilaisuus, ja koin olevani etuoikeutettu saadessani olla mukana. Vain hieman ennen kuin saavuimme Jussin talolle, ohitimme Domnan Pirtin. Mielestäni pysähdyimme

oneindige natuur te wandelen en tot rust te komen. Ook omdat het volgend jaar 50 jaar geleden is dat deze herberg geopend werd. En het mag te hopen zijn dat Domnan Pirtti, als herberg en ontmoetingsplek van bijzondere culturele betekenis, nog vele jaren blijft bestaan en mensen blijft inspireren. En dat laatste lijkt in de huidige tijd niet zo zeker te zijn.

Het was al eerder mijn bedoeling een artikel als dit te schrijven, liefst niet alleen maar samen met Anni Huovinen van Domnan Pirtti. Door omstandigheden kwam het hier niet van, maar dit keer wel. Nu met name met de hulp van Anna-Leena Rauhala. Zij en Anni weten zoveel meer over de geschiedenis van deze omgeving, van de mensen die hier wonen en hebben gewoond, en over de ins en outs van de herberg op dit moment. In dit huis liggen prachtige boeken over de geschiedenis, maar wanneer je de Finse taal niet machtig bent, kom je helaas niet veel

verder dan enkele verhalen die je worden verteld. Daarom hebben we besloten om samen een artikel te schrijven, zij in het Fins en ik in het Nederlands.

Eerste kennismaking

Voor ik Anna-Leena en Anni aan het woord laat, wil ik iets vertellen over de keren dat ik hier geweest ben. Geïnspireerd door het Fins-Karelische epos Kalevala, haar achtergronden en mythologie, maakte ik in 2004 mijn eerste reis in Finland die in het teken stond van het epos. In het bijzonder werd ik verrijkt en gegrepen door wat het cultuur centrum van de Kalevala en Karelische cultuur 'Juminkeko' laat zien en horen. In dit jaar kon ik met een kleine Australische filmploeg een dag op en neer meerijden naar Jussi Huovinen. Dit was een buitenkans en beschouwde ik als een voorrecht. Even vóór we Jussi's huis bereikten passeerden we Domnan Pirtti. Ik meen me te herinneren dat we

kort halt hielden. In ieder geval zag ik het huis een eerste keer.

Wandelen in de omgeving

Op een langere 'Kalevala-reis' die ik in 2010 samen met mijn vriend Theo Beuring maakte, stond Domnan Pirtti duidelijk op het program. We wilden een aantal dagen in deze 'traditionele dorpen' verblijven. Heerlijke dagen waaraan we met plezier

terugdenken. We wandelden veel en bezochten Jussi Huovinen. Op een van onze tochten liepen we paden die van Domnan Pirtti gezien achterlangs lopen, langs de Russische grens. Uiteindelijk kun je dan in Hietajärvi weer uitkomen. Op een gedetailleerde kaart die we bij ons hadden leek ons dit een mooie, eerste rondwandeling! In de warmte van de zomerdag liepen we rustig over zeer brede paden, goed om

tuolloin hetkeksi. Joka tapauksessa näin talon tuolloin ensi kertaa.

Kävely ympäristössä

Pidemmällä Kalevala-matkalla jonka tein vuonna 2010 ystäväni Theo Beuringin kanssa, käynti Domnan Pirtillä kuului matkaohjelmaamme. Halusimme viettää muutaman päivän näissä perinnekylissä. Muistelemme näitä mukavia päiviä lämmöllä. Kävelimme paljon, ja kävimme Jussi Huovisen luona. Eräällä retkellämme kävelimme Domnan Pirtin takana kulkevia polkuja pitkin, lähellä Venäjän rajaa. Kartan mukaan polut johtavat Hietajärvelle. Meillä oli mukanamme yksityiskohtainen kartta, ja sitä tarkasteltuamme tämä vaikutti mielestämme hyvältä ensimmäiseltä patikkamatkalta! Kävelimme kesäpäivän lämmössä pitkin leveitä polkuja, ja tarkastelimme luonnon ihmeitä. Emme valitettavasti nähneet poroja tai muita huomi-

onarvoisia eläimiä. Sammaleisella alueella tien vierellä näimme tosin mielestämme karhun jäljen. Alueella liikuskelee karhuja. Kuvittelimme karhun liikkuvan lähistöllä, mutta emme kuitenkaan nähneet sitä. Vaan, mikä oli mielestämme melkein yhtä jännittävää, näimme keltaisia varoituskylttejä joissa luki 'Stop!' – rajamerkkejä – sekä keltaisella merkittyjä puita noin metrin välein. Raja-alue on selkeä. Luonto kulkee yli rajojen, mutta ihmisillä ei ole siihen lupaa. Jatkoimme leveää tietä itään pitkän matkaa, ja aloimme epäillä olimmeko kävelleet liian pitkälle ja kävelleet Hietajärven ohi. Raja-alueen läheisyyden minussa herättämä jännitys sai polun tuntumaan loppumattoman pitkältä. Tarkestimme sijaintimme kartalta useaan kertaan. Ja vaikka emme olleet nähneet tai kuulleet ketään matkan aikana, yhtäkkiä näimme takanamme meitä päin ajavan auton. Suomen rajavartijat! He pysähtyi-

ons heen kijkend naar wat de natuur te zien geeft. Helaas zagen we geen rendieren of andere opmerkelijke dieren. In een moerasachtige plek langs de weg meenden we echter de afdruk van een berenpoot te zien. Beren komen hier voor. We waanden een beer al in onze buurt, maar zagen die niet. Wel zagen we, bijna net zo spannend, van die grote gele borden met 'Stop!', de grensborden, en geel omrande bomen om de zoveel meter. Hier loop je

langs een grens die nog een heel stevige is. De natuur loopt door, maar als mens doe je dit niet. We vervolgden de brede weg in oostelijke richting een lange tijd, en begonnen ons af te vragen of we niet te ver doorliepen en het pad naar Hietajärvi gemist hadden. In de spanning die ik daar zo dicht bij deze grens in me voelde, leek dit pad wel eindeloos lang. We raadpleegden onze kaart meermalen. En terwijl we niemand onderweg hadden gezien, hoorden en zagen we op een gegeven moment achter ons een busje op ons toe komen rijden. De Finse grenswachters! Zij stopten bij ons en vroegen ons of zij ons konden helpen. "Ja!", zei ik en kwam met de kaart. "Kunt u ons zeggen waar wij dit pad naar Hietajärvi vinden? Zijn we niet te ver gelopen?" Nee, we waren niet te ver gelopen. Even verderop zouden we een smal, moeilijker begaanbaar pad aan onze linkerhand vinden dat langs een rendierafzetting loopt. Eigenlijk was het geen

vät vierellemme, ja kysyivät voisivatko he olla avuksi. 'Kyllä!', minä sanoin, ja näytin heille karttaamme. "Voisitteko kertoa mistä löydämme tämän Hietajärvelle vievän polun? Olemmeko kävelleet liian pitkälle?" Ei, emme olleet kävelleet liian pitkälle. Hieman kauempana vasemmalla olisi kapea, vaikeakulkuinen polku, joka kulkisi poroaitaa pitkin. Oikeastaan se ei ollut edes polku. Passejamme ei tarkistettu, mutta meiltä kysyttiin mistä olimme kotoisin ja missä yövyimme. "Domnan Pirtillä." Kaksi oikein mukavaa rajavartijaa, ja kysymykset esittänyt rajavartija oli oikein komea! Toinen oli hiljaisempi, ja todennäköisesti tarkisti myöhemmin kertomuksemme paikkansapitävyyden. Muistan tuon tapaamisen aina kun olen Domnan Pirtillä ja rajavartijoita tulee majataloon lounastamaan. Päivittäisinä vieraina he 'kuuluvat' majataloon. Täällä ollaan selkeästi raja-alueella. Raja muodostaa jyr-

kän jakolinjan, joka erottaa ennen yhtenäisen kieli- ja kulttuurialueen ja yhdessä asuneet perheet toisistaan.

Kaksi kauniimpaa kävelyreittiä pohjoisempaan suuntaan alkaa pari kilometriä ennen Kuivajärveä. Toinen on Saarijärven kiertävä kävelyreitti, joka vie Kirnulanpea pitkin. Erittäin vaihtuvia ja kauniita maisemia. Toinen on jatkuva polku Murhijärvelle ja sen ohi. Viimeksi mainitun osalta kävelimme Murhijärvelle, jonka luota löytyy Metsähallituksen piilopirtti, ja siltä jälleen takaisin. Kaunis alue, jolta löytyy lähes koskematonta metsää, järviä ja soita. Murhijärven itäiselle puolelle pääsee Hietajärveltä. Oikeastaan niiden välillä kulkee hiihtopolku. Sillä pystyy myös kulkemaan myös kesäisin, vaikka reitti voikin olla kostea. Seuraavalla kerralla toivon voivani kulkea tällä reitillä jonkun kanssa, joka voisi kertoa muun muassa Miina Huovisesta, joka asui täällä aikoinaan muuta-

pad. Naar onze paspoorten werd niet gevraagd, wel waar we vandaan kwamen en waar we sliepen. "In Domnan Pirtti." Twee aardige grenswachters waren het, en de-gene die ons vragen stelde zag er zeker knap uit! De andere hield zich stiller en zal vermoedelijk het een en ander hebben gecheckt. Een kennismaking waaraan ik elke dag, dat ik hier in Domnan Pirtti ben, word herinnerd, wanneer een aantal van een grotere groep grenswachters binnenlopen en hier lunchen. Als dagelijkse gasten 'horen' zij bij de herberg. Je bevindt je hier merkbaar in een grensstreek waar de grens een harde scheidslijn vormt in een taal- en cultuurgebied dat vroeger één geheel was, en tussen families die vroeger samenleefden.

Twee andere, mooiere wandelpaden in noordelijke richting, beginnen een paar kilometer vóór Kuivajärvi. Het ene is een wandelpad rond het meer Saarijärvi en voert langs Kirnulampi. Zeer afwisselend

en mooi. Het andere is een doorgaand pad naar het meer Murhijärvi en verder. Wat dit laatste betreft zijn wij tot Murhijärvi gelopen waar je een schuilhut vindt van Metsähallitus, en vandaar weer terug. Een mooi gebied van haast onaan-geroerde wouden, meren en moerassen. De oostelijke kant van Murhijärvi is vanuit Hietajärvi te bereiken. Eigenlijk loopt hier een doorgaand skipad. Maar in de zomer heet het ook begaanbaar, al kan het nat zijn. Een volgende keer hoop ik dit pad samen met iemand van hier te kunnen lopen en onderweg de verhalen te mogen horen over onder meer Miina Huovinen die hier enige jaren woonde en over wie vele verhalen bekend zijn. Anni Huovinen vertelde mij enkele. De folklorist Martti Haavio heeft veel over hem geschreven in zijn boek over de laatste runozangers: 'Viimeiset runolaulajat' (1948, derde druk 1985). En zijn latere collega Anna-Leena Siikala noemt hem meerdere keren in

haar boek 'Mythic images and shamanism' (Finse tekst 1992, Engelse vertaling 2002). Vanwege de vroeger hier aanwezige cultuur met een traditionele kennis die niemand haast meer kent, en die tot de wortels van de Finse cultuur wordt gerekend, lijkt het mij belangrijk om langs deze plaatsen te lopen met iemand die de omgeving en haar verhalen kent. Om deze in hun eigen omgeving te mogen

horen en leren kennen. Waardoor een geschiedenis, die sommigen mogelijk deels en diep verscholen in zich meedragen, nog een beetje voelbaar wordt en als waardevol erfgoeddeel aan ons, mensen van nu, wordt doorgegeven.

Een stukje noordelijker van de weg naar Kuivajärvi en Hietajärvi ligt een voetpad-in-ontwikkeling. Vorig jaar was het nog niet helemaal af. Zo moest bijvoorbeeld nog aan de bewegwijzering worden gewerkt. Maar het pad staat wel al op de kaart. Laten we hopen dat het dit jaar of volgend jaar zo ver klaar is dat het officieel geopend kan worden. Het is een voetpad dat ook Elias Lonnrot gelopen zou hebben op een van zijn voetreizen naar de vele 'traditionele dorpen' die hij meermaals in 'Viena Karelia' bezocht, het deel van Karelië dat op deze hoogte aan de andere kant van de grens ligt. Dit pad begint op de weg Kuhmo – Suomussalmi bij Vängänkylä en loopt in oostelijke richting

man vuoden ja josta tunnetaan paljon tarinoita. Anni Huovinen kertoi minulle muutamia. Kansanrunoudentutkija Martti Haavio on kirjoittanut hänestä paljon kirjassaan 'Viimeiset runonlaulajat' (1948, kolmas painos 1985). Hänen myöhempi kollegansa, Anna-Leena Siikala, mainitsee Huovisen useasti kirjassaan 'Suomalainen šamanismi: Mielikuvien historiaa' (1992, englanninkielinen käännös 'Mythic images and shamanism' 2002). Mielestäni olisi tärkeää saada kulkea näissä paikoissa jonkun kanssa, joka tuntee tämän alueen, ja jolla on melkein kadonnutta tietoa täällä ennen vallinneesta kulttuurista ja perinteistä, jotka ovat vaikuttaneet suomalaisen kulttuurin juuriin. On tärkeää kuulla näitä tarinoita ja oppia niistä niiden omista ympäristöissä. Näin historia, jota jotkut mahdollisesti vielä kantavat pirstaleisena ja syvällä sisällään, tulee vielä vähän tunnusteltavampaan muotoon, ja niin se an-

netaan eteenpäin meille, nykyisille ihmisille, kallisarvoisena perintötietona.

Vähän pohjoisempaan Kuivajärvelle ja Hietajärvellä johtavasta tiestä sijaitsee kehitteillä oleva kävelypolku. Viime vuonna se ei ollut vielä kokonaan valmis. Opaatteet eivät esimerkiksi olleet vielä valmiit. Mutta polku on jo merkitty karttoihin. Toivottavasti polku olisi ensi vuonna virallisesti valmis käytettäväksi. Elias Lönnrotin sanotaan käyttäneen polkua patikoissaan Vienen Karjalan perinnekyliin, jotka sijaitsevat nyt samalla korkeudella rajan toisella puolella. Polku alkaa Kuhmo – Suomussalmen tiellä Vängänkylässä, ja jatkuu itään lähelle Venäjän rajaa. Ajatuksena on, että polku kulkisi joskus rajan yli siellä oleviin kyliin. Theo ja minä kuljimme polun ensimmäisen osan viime kesänä kahden sitä kunnostaneen henkilön kanssa. Myös tällä polulla on historiansa, eikä pelkästään Elias Lönnrotin vuoksi; myös

door tot nabij de Russische grens. Het ligt in de bedoeling dat dit pad ooit over de grens mag doorlopen naar de dorpen die daar liggen. Een eerste deel van dit pad hebben Theo en ik afgelopen zomer gelopen met twee mensen die aan het pad werken. Ook dit pad heeft haar geschiedenis, en zeker niet alleen vanwege Elias Lönnrot; de oorlogen hebben hier diepe sporen achter gelaten.

Een ander pad voert over het water van het meer 'Kuivajärvi' en brengt je naar een eiland waar een oude begraafplaats is. De graven dragen het orthodoxe kruis, net als de kerk van het plaatsje Kuivajärvi, gewijd aan de heilige Nicolaas. Het is bijzonder te zien hoe sommige kruisen rechtop staan, en andere van ouderdom omgevallen zijn en reeds half vermolmd op de grond liggen. Dit heeft ook zijn waarde en zijn schoonheid. Naast deze begraafplaats zou er nog een oude begraafplaats op een ander eiland zijn. Maar

die plaats ligt op de grens met Rusland, en is niet toegankelijk.

Berenjagersgezelschap en berencultus

Terug naar Domnan Pirtti. Een keer zouden Theo en ik wat later met anderen kunnen mee eten. Op tijd waren wij terug, maar de groep die komen zou, was er nog niet. Die kwam een dik uur later. Het bleek een gezelschap berenjagers te zijn, nu niet direct de mensen die we verwachtten en aan wie wij ons verwant voelen. Er werd gegeten en gedronken. En de sauna aan het meer werd opgestookt. Dus doken wij samen met de berenjagers de sauna en het meer in. Voor ons een unieke ervaring om met dit illustere gezelschap in de sauna – zonder jachtoerusting aan – te verkeren. Wij hoorden dat zij die dag nog geen beer hadden geschoten. Misschien de volgende dag. Zij zouden vroeg naar bed gaan en zeer vroeg de volgende ochtend vertrekken. Of

sodat jättivät syvät jälkensä siihen.

Eräs toinen polku kulkee Kuivajärven veden yli, ja vie saarelle jolla on vanha hautausmaa. Haudat on merkitty ortodoksiristein, aivan kuin Kuivajärven Pyhän Nikolaoksen tsasounassa. On erityistä nähdä, kuinka jotkut ristit seisovat suorassa, kun taas toiset ovat kaatuneet vanhuuttaan, ja makaavat puoliksi hautatuneina maassa. Tässä on myös arvoa ja kauneutta. Tämän hautausmaan lisäksi lähistöllä pitäisi olla toinenkin saari, jolla on hautausmaa. Mutta se sijaitsee Venäjän rajalla, eikä sinne ole pääsyä.

Karhunmetsästyseura ja karhukultti

Takaisin Domnan Pirtille. Kerran Theon ja minun oli tarkoitus syödä yhdessä erään seurueen kanssa. Olimme tulleet ajoissa takaisin, mutta ryhmä, joka oli tulossa, ei ollut vielä saapunut. He tulivat vasta reilun tunnin kuluttua. Kävi ilmi, että he

olivat karhunmetsästäjiä, ei ihan odottamamme kaltaisia ihmisiä, saati sellaisia, joiden kanssa meillä olisi ollut mitään yhteistä. Syötiin ja juotiin. Rantasauna pantiin tulille. Siispä me sukselimme yhdessä karhunkaatajien kanssa sekä saunaan, että järveen. Meille tämä oli ainutlaatuisen tilaisuus, päästä saunomaan tämän erikoisen joukon kanssa – ilman metsästystarpeita. Saimme kuulla, etteivät he olleet ampuneet sinä päivänä vielä yhtään karhua. Ehkäpä seuraavana päivänä. He menisivät aikaisin yöpuulle, ja lähtisivät seuraavana aamuna erittäin aikaisin taas metsälle. Emme koskaan saaneet tietää, saivatko he seuraavanakaan päivänä saalista. Saimme kuitenkin kuulla, että jotkut miehistä olivat valvoneet juopottelemassa myöhäiseen yöhön, ja että ryhmä oli seuraavana aamuna istunut syömässä aamiaista paljon sovittua myöhemmin ja sitten lähtenyt. Nytemmin tämä metsäs-

zij de volgende dag wel beren geschoten hebben, weten we niet. Wel weten we dat enkelen van hen tot laat op de avond hebben zitten pimpelen, en dat de groep de volgende ochtend op een aanzienlijk later tijdstip dan afgesproken was, heeft ontbeten en is vertrokken. Sinds kort beschikt deze vereniging van jagers over een eigen huis hier in Kuivajärvi.

Berenjacht is een traditie in Finland. Maar het leven met beren is een levensaspect en levenswijze op zich. Ten aanzien van de beer bestaan manieren van leven, rituelen, legenden en mythen, kortom een cultus. Komend jaar zal in Domnan Pirtti een expositie te zien zijn over legendes en mythen met betrekking tot het leven hier in de wildernis, waarvan het leven met beren een essentieel onderdeel is. Ook verhalen uit de Kalevala worden meegenomen. Juha Pentikäinen heeft enige jaren geleden een boek over de overgedragen traditionele kennis van de beer in

het noorden geschreven: 'Golden King of the Forest', uitgegeven en vertaald door Clive Tolley, 2007. Een van de negen hoofdstukken gaat over die traditionele kennis van de beer onder de Finnen en Kareliërs. Toen ik professor Juha Pentikäinen vorig jaar bij toeval in het Arktikum in Rovaniemi mocht ontmoeten, zei hij dat hij, met de kennis van nu, zeker dieper zou willen ingaan op de betekenis van de beer in de mythologie van de Kalevala dan hij heeft gedaan toen hij aan zijn 'Mythologie van de Kalevala' werkte. De beer is een nationaal symbool van Finland. Anna-Leena Rauhala vertelde me dezer dagen dat Jussi Huovinen nog niet zo lang geleden bij een bijzondere gelegenheid een runozang van de beer had gezongen.

In huis

Hier in huis valt veel te genieten. Foto's, iconen, wandtapijten, een buste van Domna Huovinen, kasten met boeken en

tysseura on hankkinut oman talon Kuivajärveltä.

Karhujahti on suomalainen traditio. Mutta elämä karhujen kanssa on myös osa elämää, ja itsessäänkin elämäntapa. Karhun ympärille kytkeytyy eri tapoja, rituaaleja, legendoja ja myyttejä – lyhyesti sanottuna, kultti. Tulevana vuonna Domnan Pirtillä on nähtävillä luonnon keskellä elämiin liittyviin myytteihin ja legendoihin keskittyvä näyttely. Elämä karhujen kanssa on keskeinen osa tätä. Myös Kalevalan tarinat ovat osa näyttelyä. Juha Pentikäinen on joitain vuosia sitten kirjoittanut pohjoiseen karhun liittyvän perinnetietoon pohjautuvan teoksen: 'Golden King of the Forest', kustantanut ja kääntänyt Clive Tolley 2007. Yksi yhdeksästä luvusta käsittelee suomalaisten ja karjalaisten karhuun liittyvää perinnetietoa. Kun sattumalta sain tavata professori Juha Pentikäisen viime vuonna Arktikumissa

Rovaniemellä, kertoi hän haluavansa tehdä nykytiedon valossa syväluotaavampaa tutkimusta karhun merkityksestä Kalevalan mytologiaan kuin mitä hän oli tehnyt kirjassaan 'Kalevalan mytologia'. Karhu on Suomen kansallissymboli. Anna-Leena Rauhala kertoi minulle eräänä päivänä, että Jussi Huovinen, ei niin kauan aikaa sitten, oli eräässä erikoistilaisuudessa laulanut runolaulun karhusta.

Talossa

Talosta löytyy paljon nauttimisen ihailtavaa. Valokuvia, ikoneja, ryijyjä, Domna Huovisen rintakuva, kaappeja täynnä kirjoja ja kotiteollisuustuotteita. Kolme pitkää puista pöytää, joita reunustavat pitkät penkit. Niiden äärellä voit istua, juoda kupin kahvia tai muuta juomaa, syödä kotona leivottuja makeita ja suolaisia piirakoita, tai nauttia päivittäin tuoreesta lounaasta/päivällisestä. Kaikki on itse

huisnijverheidsartikelen. Drie lange houten tafels met aan weerszijden lange banken waaraan je kunt zitten, koffie of wat anders kunt drinken, huisgemaakte zoete en hartige taart kunt eten, of de dagelijks vers gemaakte lunch/maaltijd kunt nuttigen. Alles home made. Als je met meerderen of met een grotere groep komt is het aan te raden dit van te voren kenbaar te maken. Want één persoon moet alles kunnen verzorgen.

Graag zit ik hier aan tafel te lezen en schrijven. Op een van de tafels ligt altijd de vroeger zelf samengestelde bundel aan artikelen, foto's, kaarten etc. over het huis en de regio. 'Rajan pinnassa Vienen Karjala' heet de bundel, of te wel 'Op de grens van Viena Karelië'. Vorig jaar is iemand begonnen deze bundel op de computer te digitaliseren, te verbeteren en bij te werken. Het ligt in de bedoeling dat deze waardevolle en lezenswaardige informatie ook in het Engels zal verschijnen.

Dit juich ik alleen maar toe! Graag zou ik de geschiedenis van hier kunnen lezen! Is het mogelijk dat dit komend jaar, met het 50 jarig bestaan, klaar is? Hierover wordt gesproken.

In de boekenkast staat een grote keur aan prachtige en belangrijke Finse boeken over de natuur en cultuur van dit hele gebied, zowel aan Finse als Russische zijde. Behalve een aantal Kalevala's waaronder een bijzonder mooi in leer gebonden exemplaar, tal van boeken die ik maar wat graag zou lezen. Ik noemde al Martti Haavio, maar mij is bijvoorbeeld ook gewezen op boeken van Heikki Rytkölä, een man die zeer veel weet en geschreven heeft; publicaties van het Lönnrot instituut ('Lönnrot-instituutin julkaisu' en 'Oulun Historiaseuran julkaisu'). Je realiseert je dan dat heel veel bekend is over de geschiedenis en de cultuur alhier. Maar hoe velen kennen die, zijn hiervan op de hoogte? En voor wie van hen die geïnte-

resseerd zijn, zijn zij toegankelijk, met name buiten het Finse taalgebied? Dit is een 'brandende vraag' van mij.

Wanneer in Kuhmo en omstreken, en aan Russische zijde, rond eind juni – be-

gin juli het Sommelo festival plaatsvindt, wordt ook in Domnan Pirtti een concert gegeven. Een omgeving bij uitstek om de traditionele zang van hier te horen klinken. Maar ook vaker vinden hier concerten plaats. Het orthodox christelijke feest 'Praasniekka' (Karelisch: 'Proasnikka') wordt hier altijd gevierd. In het najaar worden enkele cursussen gegeven en altijd is er in de zomermaanden een tentoonstelling te zien. Wat het komend jaar, met het 50-jarig jubileum van Domnan Pirtti, georganiseerd gaat worden is nog niet bekend. Plannen worden gesmeed. Misschien rond de Kalevaladag op 28 februari een weekend? En rond het eind van de zomer of in de herfst een groter feest, al dan niet met een seminar?

Blijven inspireren

Op het moment wordt Domnan Pirtti gedeeltelijk gerestaureerd. Voor de toekomst moet er meer aan het huis gebeu-

tehtyä. Jos teitä on useampi, kannattaa vierailusta ilmoittaa etukäteen, sillä yksi henkilö huolehtii täällä kaikesta.

Istun mielelläni täällä pöydän ääressä lukemassa ja kirjoittamassa. Yhdellä pöydällä on aina itse koottu kansio, jossa on taloa ja aluetta koskevia artikkeleita, valokuvia, kortteja, jne. Kokoelman nimi on 'Rajan pinnassa Vienan Karjala'. Viime vuonna joku oli aloittanut kokoelman digitoinnin, jotta sitä voisi parantaa ja päivittää. Tarkoitus on, että tämä arvokas tieto on tulevaisuudessa saatavilla myös englanninkielisenä. Kannatan tätä ideaa! Lukisin mielelläni alueen historiasta! Olisiko mahdollista, että kun Domnan Pirtti ensi vuonna täyttää 50 vuotta, digitointi ja käännös olisivat valmiita? Tästä keskustellaan.

Kirjahyllyssä on monenlaisia hienoja ja tärkeitä suomalaisia kirjoja, jotka käsittelevät alueen luontoa ja kulttuuria, rajan

molemmin puolin. Muutaman erityisen kauniin nahkasidotun Kalevalan painoksen lisäksi hyllyssä on monia kirjoja, joita lukisin niin mielelläni. Mainitsinkin jo Martti Haavion, mutta myös Heikki Rytkölän kirjoja on suositeltu minulle. Rytkölä tietää ja on kirjoittanut paljon; Lönnrotinstituutin julkaisuja ja Oulun Historiasseuran julkaisuja. Kirjoja katsellessa ymmärtää, että alueen historiasta ja kulttuurista tiedetään paljon. Mutta moniko tästä asiasta on tietoisia? Ja kuinka monelle kiinnostuneelle tieto on saatavilla, varsinkin muulla kuin Suomen kielellä? Tämä on minun mielestäni 'palava kysymys'.

Kun Kuhmossa ja sen ympäristössä, sekä Venäjän puolella, pidetään Sommelo-festivaalit kesäkuun lopulla ja heinäkuun alussa, pidetään myös Domnan Pirtillä konsertti. Täydellinen ympäristö päästä kuulemaan alueen perinteistä laulua. Mutta täällä pidetään myös useammin

ren om het in een goed staat te behouden. Het zal mooi zijn wanneer Domnan Pirtti ook in de toekomst mensen samenbrengt die op verschillende wijzen geïnspireerd worden door wat de natuur in verbinding met de cultuur van hier biedt, en door wat de cultuur, van vroeger en nu, in verbinding met het leven van de natuur aan ons doorgeeft. Hierin ligt ook betekenisvolle mythologie. Bij het begrip 'mythologie' denken velen van ons aan 'de klassieke wereld', en aan wat van vroeger is. Maar mythologie is van alle tijden. Ook vandaag de dag schrijven wij mythologie in bijvoorbeeld bepaalde verbeeldingen en vertellingen over hoe we in het leven staan en ons verhouden met de wereld en natuur waarvan wij deel zijn. Niet alleen de levende wereld en natuur om ons heen, maar ook de 'levende' wereld aan gene zijde, die van de gestorvenen en van de geestelijke krachten, de onder- en bovenwereld als je het zo noemen wil.

konserterteja. Ortodoksi-kristittyjen 'Praasniekka' (karjalan kielellä 'Proasnikka') kuuluu täällä vietettäviin juhliin. Syksyisin pidetään kursseja, ja joka kesä järjestetään näyttely. Ensi vuoden järjestelyistä, Domnan Pirtin 50-vuotisjuhlavuotena, ei ole vielä tietoa. Suunnitelmia on kuitenkin tehty. Ehkäpä viikonlopputapahtuma Kalevalanpäivän aikaan, 28. helmikuuta? Ja kesän lopulla tai syksyymällä suurempi juhla, ehkäpä jopa seminaari?

Inspiroinnin jatkuminen

Tällä hetkellä Domnan Pirtti on osittaisremontissa. Tulevaisuudessa talossa täytyy tehdä vielä lisää huoltotoimia sen kunnossapitämiseksi. Toivottavasti myös tulevaisuudessa Domnan Pirtti toisi ihmisiä yhteen inspiroitumaan eri tavoin luonnon ja täkäläisen kulttuurin yhteisvaikutuksesta, sekä siitä, mitä luonto, yhdessä vanhan ja uuden kulttuurin kanssa meille

Behalve een herberg-in-Karelische stijl voor degenen die langs komen voor een kop koffie, een lunch of een overnachting, is Domnan Pirtti een ontmoetingsplaats met een eigen en uniek culturele betekenis. Het verhaal van Anna-Leena Rauhala, dat in de volgende Aviisi zal verschijnen, zal dit verder duidelijk maken.

Alexander van Hoboken

Domnan Pirtti, augustus 2013

antaa. Tässä on myös mielekästä mytologiaa. Monet käsittävät sanan 'mytologia' liittyvän 'klassiseen maailmaan', ja menneisyyteen. Mutta mytologia liittyy kaikkiin aikoihin. Myös tänään kirjoitamme mytologisia kertomuksia kun kuvailimme ja kerromme elämästämme, ja yhteydestämme maailmaan ja luontoon, jonka osia olemme. Emme kerro ainoastaan elävästä maailmasta ja luonnosta ympärillämme, mutta myös tuonpuoleisesta maailmasta, kuolleineen ja henkisine voimineen – niin sanotusti ylä- ja alamaailmasta.

Karjalaistyyllisen majatalon lisäksi Domnan Pirtti on myös kohtauspaikka, jolla on oma uniikki kulttuurillinen merkityksensä. Anna-Liisa Rauhalan tarina valottaa tätä vielä lisää (Aviisi 2014-1).

Alexander van Hoboken

Domnan Pirtti, elokuu 2013

Käännös: Sanna-Mari Kuisma

Finse vrouwendagen voor 26e keer

in het weekend 5-6 april 2014

In april 2014 vieren wij de Finse vrouwen dagen voor de 26e keer! Het event 'Suomalaisen Naisen Päivät' is een inspirerende weekend om je 'batterijen' te laden, nieuwe mensen en al bekende vrouwen te ontmoeten en samen te genieten van het Finse vrouwzijn.

Ons gemeenschappelijk programma is van zaterdag 5 t/m zondag 6 april 2014.

Net als in voorgaande jaren, kan je al op vrijdag aankomen. Dit jaar ontmoeten wij elkaar in Nunspeet, in de buurt van Veluvemeer, bij het recentelijk gerenoveerde NH Sparrenhorst Conference Center.

Bij de 'Suomalaisen Naisen päivät' genieten wij van het samen zijn, samen doen en ervaren. Prettige ontspanning en nieuwe inspiratie op doen, samen met nieuwe, prettige Finse contacten.

De workshops richten zich op thema's zoals je eigen welzijn, het doen van leuke dingen, bewegen en je familie met kinderen, met inbegrip van tweetalig opvoeden en het onderwijs.

Suomalaisen Naisen Päivät jo 26. kerran

viikonloppu 5-6.4.2014

Huhtikuussa 2014 vietämme Suomalaisen Naisen Päiviä jo 26 kerran! Se on tilaisuus ja viikonloppu jolloin pääset lataamaan akkujasi, tutustumaan uusiin ihmisiin, tapaamaan kivoja tuttuja ja nauttimaan suomalaisena naisena olemisesta.

Yhteinen ohjelmamme on lauantai 5.4.2014 - sunnuntai 6.4.2014. Niinkuin edellisvuosinakin paikalle voi saapua jo perjantaina. Tänä vuonna kohtaamme toisemme Nunspeet-nimisessä paikassa, Veluvemeerin lähetytvillä, NH Conference Center Sparrenhorstissa.

Suomalaisen Naisen Päivillä nautitaan tuttuun tapaan ennen kaikkea meidän suomalaisten naisten seurasta. Yhdessä oleminen, tekeminen ja kokeminen, ren-

toutuminen ja uusien virikkeiden ja kontaktien luominen piristää ja innostaa.

Workshopeissa keskitymme teemoihin oma hyvinvointi, hauska tekeminen ja liikkuminen sekä perhe, lapset ja muun muassa kaksikielisyys ja kasvatus.

Oletko kiinnostunut itse tekemään työpaikan, kerro ihmeessä naisenpaivat@gmail.com kautta.

Ja jos olet kiinnostunut sponsoroimaan päiviä, kiitos mielellään!

NH Conference Center Sparrenhorstissa tarjoaa meille hyvät puitteet hemmottella ja nauttia. Käytössämme ovat hienot, juuri uusitut tilat ja ravintolat sekä tietenkin hotellin uima-allas ja sauna. Hyvä palvelu, rauhoittavat metsämaise-

Ben jij zelf geïnteresseerd om een workshop te geven? Graag komen wij in contact met je mail dan je ideeën en contact gegevens naar naisenpaivat@gmail.com. Ook geïnteresseerde sponsors zijn welkom!

NH Sparrenhorst Conference Center biedt ons een prachtig kader om te kunnen genieten in april. Het hotel heeft net een upgrade gehad en wij kunnen genieten van mooie ruimtes, restaurants, evenals natuurlijk als het zwembad en de sauna van het hotel. Goede service, rustgevend boslandschappen en de natuur zijn aanwezig, een toevoeging voor ons welzijn. Natuurlijk hebben we ook een fantastische avond feest en een thema, hierover later meer.

Volg onze webpagina's www.naisenpaivat.nl en kom ook bij tot onze actieve Facebook-groep *Suomalaisen Naisen Päivät*, <https://www.facebook.com/groups/42869385049/>.

Ook dit jaar nodigen wij alle enthousiaste deelnemers uit, nieuwe en oude veteranen. Samen kunnen wij weer een onvergetelijk weekend creëren en meemaken. Aanmeldingen starten binnenkort via de website. Wij hebben plaats voor 100 personen.

Welkom, zet de datum in de agenda, voel je vrij ook om over dit weekend door te vertellen aan andere Finse vrouwen in Nederland en omliggende landen.

Met vriendelijke groet!

De organisatie Comité Suomalaisen Naisen Päivät 2014

www.naisenpaivat.com
naisenpaivat@gmail.com

mat ja luonnon läsnäolo lisäävät hyvää oloa. Luonnollisesti meillä on myös upea illatajuhla, tästä ja päivien teemasta enemmän myöhemmin.

Seuraa nettisivujamme www.naisenpaivat.nl ja tutustu myös aktiiviseen Facebook-ryhmäämme suomalaisen naisten päivät, <https://www.facebook.com/groups/42869385049/>.

Tänäkin vuonna kutsumme mukaan sekä uusia innokkaita osallistujia, että vanhoja konkareita. Yhdessä teemme Suomalaisen Naisen Päivistä jälleen iki-muistoiset!

Ilmoittautumiset alkavat piakkoin nettisivujen kautta. Tilaa on 100 naiselle.

Tervetuloa, laita päivämäärät kalenteriin ja kerro myös muille Ihanaisille Hollannissa ja lähimaissa.

Ystävällisin terveisin!

Suomalaisen Naisen Päivät 2014 toimikunta

www.naisenpaivat.com
naisenpaivat@gmail.com

Een warme dag aan de kust

Carel van
Bruggen

Het was midden op de dag en warm. De lucht was helder blauw. Samen met Lotte zat ik op een gladde, warme, granieten rots aan het water. Wij zaten vrij hoog op wat ooit een klein rotseiland geweest is en dat nu door een pad verbonden is met het vaste land. Wij keken met de priemende zon in onze rug naar de kust. Daar liggen een paar strandjes tussen het riet en achter het riet staan bomen waar tussendoor een pad loopt. Een lichte vlek bewoog tussen de bomen. Kennelijk liep er iemand over het pad. Hij of zij stopte op de plek waar de toegang ligt naar een steiger. Een paar jaar geleden lagen daar nog motorbootjes. Nu niet meer. De steiger is vervallen. De stalen onderslagbalken zijn er nog, maar een groot deel van de houten steigervloer is weg. De man, aan zijn manier van lopen te zien

was het toch een man, schuifelde in de verte over een balk in de richting van het deel van de steiger dat nog een vloer heeft. Hij bleek een soort ligstoel bij zich te hebben die zich, zo te zien, niet makkelijk liet uitvouwen. Uiteindelijk lukte het toch. Hij zette iets naast zijn stoel, ging in de stoel zitten, trok zijn schoenen en zijn kleren uit, gooide zijn hoofd achterover en deed waarvoor hij al die moeite gedaan had: zonnen. Toen ik de andere kant op keek, zag ik een grote, zwaar gebouwde man over het pad lopen dat het eiland met de wal verbindt. Hij liep het houten bruggetje over, dat in het midden van het pad ligt, en bleef daar staan. Vervolgens ging hij naast de brug op de grond zitten. Hij trok zijn rechter schoen uit en ook zijn kous. Zijn arm maakte draaiende bewegingen. Ik zag dat hij een ver-

26

Lämmin päivä meren rannalla

Oli keskipäivä ja oli lämmintä. Taivas oli kirkaan sininen. Yhdessä Lotten kanssa istuin sileällä, lämpimällä, graniittikalliolla meren rannalla. Istuimme aika ylhäällä kalliolla, joka joskus on ollut pieni saari ja jonka nyt polku yhdistää rantaan. Katselemme rannan suuntaan, selkä vasten polttavaa aurinkoa. Siellä on pari pientä hiekkarantaa kaislikoiden välissä, ja takana on metsikkö, jossa puitten välissä kiemurtelee polku. Siellä liikkui jokin vaalea läiskä. Kaiketi siellä käveli joku ihminen. Hän pysähtyi paikkaan, missä oli käynti laiturille. Pari vuotta sitten oli laiturin vierellä vielä pieniä moottoriveneitä. Nyt ei enää ole. Laituri on ränsistynyt. Siinä on vielä tärkeiset palkit, mutta suurin osa kansilautoista on poissa.

Mies - ainakin kävelystä päätellen hän oli mies – kulki siellä kaukana varovasti palkkia pitkin kohti sitä laiturin osaa, missä vielä on jäljellä laudat. Hänellä näytti olevan mukanaan jonkinlainen lepotuoli, jota hän ei kaikesta päätellen saanut helposti avatuksi. Viimein se kuitenkin onnistui. Hän pani jotain tuolinsa viereen, istuutui tuolille, riisui kenkensä sekä vaatteensa, heitti päänsä takakenoon ja teki sitä, minkä tähden oli nähnyt kaiken tuon vaivan: otti aurinkoa.

Kun katsoin toiseen suuntaan, näin suuren, tukevarakenteisen miehen kävelvän polulla, joka yhdisti saaren rantaan. Hän käveli polun keskipaikkeilla olevalle puiselle sillalle, ja jäi siihen seisomaan. Sitten hän kävi sillan viereen maahan istu-

band van zijn been afwikkelde dat hij vervolgens zorgvuldig oprolde. Hij was daar geruime tijd mee bezig. Toen hij het verband helemaal af- en opgerold had trok hij ook zijn linker schoen uit en zijn kous. Niet zonder moeite richtte hij zich op, waarna hij voetje voor voetje het water in liep. Zijn broekspijpen had hij omhoog getrokken. Hij stond een tijdje met zijn voeten en zijn kuit in het zeewater en drentelde wat heen en weer. Hij stond er niet lang, klauterde op de kant en liep met zijn natte voeten over het grindpad in de richting van de kust met zijn schoenen in zijn hand. Op de achtergrond reden auto's en bussen over de snelweg in de richting van Helsinki. Daarachter draaiden een paar torenhoge, donkerblauwe hijskranen hun rondjes ten behoeve van de bouw van torenhoge flatgebouwen met uitzicht op zee. De man verdween uit het zicht. De andere man lag in de verte in zijn blootje te genie-

ten van de zonnewarmte. Voor ons was het tijd weer eens op te stappen. Samen met Lotte liep ik naar de kust. Ik was benieuwd waar de man op zijn blote voeten gebleven was. Op de weg naar het strand stonden een paar personenauto's. De man zag ik daar niet. Achter de personenauto's stond een luxe busje waarmee invaliden vervoerd worden. Een van de achterdeuren stond open. Toen ik het busje voorbij was en omkeek zag ik dat de man van het omzwachtelde been op zijn rug op de bodem van het busje lag met zijn benen omhoog. Op de achtergrond klonk het doordringen- de geluid van auto's, bussen en vrachtwagens die zich over de snelweg naar Helsinki spoedden. De kranen voerden nog steeds hun ballet op. Lotte snuffelde wat, hurkte in de berm en deed een grote plas.

Carel van Bruggen

maan. Hän veti oikeasta jalastaan kengän ja myös sukan. Hänen käsivartensa teki kiertäviä liikkeitä. Näin hänen pyörittävän säärestään sidettä, jonka hän samalla kääri huolellisesti rullalle. Siinä puuhassa meni tovi. Kun side oli kokonaan purettu ja kääritty rullalle veti hän vasemmasta jalastaankin kengän sekä sukan pois. Vainvalloisesti hän suoristautui seisaalleen ja käveli sitten haparoivin askelin veteen. Housunlahkeet hän oli vetänyt ylös. Hän seisoi jonkin aikaa sääriään myöten merivedessä ja asteli vähän edestakaisin. Ei hän ollut siinä pitkään, kompuroi taas ylös ja käveli sitten märin jaloin, kengät kädesään, sorapolkua pitkin rannalle. Taustalla ajoi moottoritiellä autoja ja busseja Helsingin suuntaan. Niitten takana kääntyili pari torninkorkuista tummansinistä nostokurkea työmaalla, missä on rakenteilla korkeita asuintorneja merinäköalalla.

Mies katosi näkyvistä. Se toinen mies makasi ilkosillaan nauttien auringon lämmöstä. Meidänkin oli jo aika lähteä jatkamaan kävelyä. Yhdessä Lotten kanssa kävelimme rantaan. Minä olin kiinnostunut tietämään mihin se paljasjalkainen mies oli jäänyt. Rantaan johtavalla tiellä seisoi pari henkilöautoa. En nähnyt miestä siellä. Autojen takana seisoi hieno pikkubussi, jolla kuljetetaan invalideja. Toinen sen takaovista oli auki. Kuljettuani bussin ohi vilkaisin taakseni ja näin, että bussin lattialla se käärejalkainen mies makasi selällään jalat ylöspäin. Taustalla kuului autojen, bussien ja kuormureitten läpitunkeva ääni, kiireisellä matkalla moottoritietä pitkin Helsinkiin. Nostokurjet jatkoivat yhä balettiaan. Lotte nuuski maassa jotakin, kyykistyi sitten tien reunaan ja teki pitkän pissin.

Carel van Bruggen
käännös: Pirkko van Bruggen

Spoorloos en Een andere wereld

Sophie Kuiper Deze herfst zijn bij uitgeverij Clavis de Finse jeugdromans *Spoorloos* ('Jäljellä') en *Een andere wereld* ('Toisaalla') van Salla Simukka in een Nederlandse vertaling verschenen.

Spoorloos speelt zich af in de nabije toekomst. Emmi is vijftien en heeft het gevoel nergens bij te horen. Op school heeft ze zich niet echt kunnen profileren. Thuis is er weinig aandacht voor haar. Ze heeft geen vrienden en besluit weg te lopen. Na korte tijd keert ze terug. Dan blijkt dat er niemand meer is bij haar thuis, noch in de straat. De hele stad is leeg. Het internet doet het niet en de telefoon werkt niet meer. Na enkele dagen eenzaam rondtrekken ontmoet ze Onerva, die ook dacht

helemaal alleen op de wereld te zijn. Ze worden vrienden. Dan ontmoeten ze Atro, een jongen van achttien en een beetje een filosoof. Het wordt een ontdekking van zichzelf in een virtuele wereld.

In *Een andere wereld* ontmoeten we Samuel: een nerd die de hele nacht aan de computer zit en overdag slaapt. Hij heeft geen vrienden. School is afgelopen en hij zoekt niet naar werk. Zijn leven is leeg en hij verliest het contact met de maatschappij. Tot hij een ongelooflijk aanbod krijgt om aan een geheim project te werken. Het wordt nog betaald ook. Hij mag meebouwen aan 'De lege wereld', de creatie van een virtuele wereld. Later zal het spel verkocht worden aan erg rijke men-

Uutta nuorisokirjallisuutta Suomesta:

Jäljellä ja Toisaalla

Kustantamo Clavis on julkaissut tänä syksynä kaksi suomalaista nuorisoromaania, Salla Simukan 'Jäljellä' ja 'Toisaalla'.

Jäljellä on salaperäinen tarina lähitulevaisuuden maailmasta. Emmi on 15-vuotias tyttö, joka kokee, ettei hän ole mitään. Koulussa hän ei ole löytänyt omaa lahjakkuusalueitaan. Kotona perhe ei tunnu huomaavan häntä. Ystäviä hänellä ei ole koskaan ollutkaan. Emmi päättää karata, jotta hänestä tulisi edes tyttö, joka katosi. Mutta kun hän palaa karkumatkaltaan, kotona ei ole ketään. \Eikä koko kaupungissa. Muutaman päivän etsittyään hän tapaa Onervan, joka myös luuli olevansa yksin. He ystävästyivät. Sitten he tapasivat Atron, pojan, joka on vähän filosofi. Asiasta kehkeytyy tutkimusmatka omaan itseensä virtuaalimaailmassa.

Toisaalla-romaanin 18-vuotias Samuel

sen, die wel eens willen beleven hoe de wereld zou zijn als hij alleen van hen zou zijn. Natuurlijk moet het spel eerst getest worden. En dan wordt Samuel hopeloos verliefd ...

De boeken werden in Finland in 2013 bekroond met de Topelius Prize: de prijs voor het beste jeugdboek. De twee boeken horen onlosmakelijk bij elkaar: de vragen die in Spoorloos rijzen, worden beantwoord in Een andere wereld.

Salla Simukka (1981, Finland) is vertaler en jeugdboekenauteur. Ze schrijft ook recensies voor Finse kranten. Ze heeft meerdere boeken geschreven, die vertaald worden in meer dan 27 talen.

Hieronder kun je een exclusief voorproefje van deze spannende nieuwe jeugdliteratuur lezen – speciaal voor de lezers van Aviisi!

Sophie Kuiper

Järvi on varsinainen nörtin stereotypia: pojan yöt kuluivat tietokoneella pelaten ja päivät nukkuen. Kontaktit tyttöihin ovat jääneet vähäisiksi. Koulun loputtua hän ei tiedä, mitä tekisi. Yllättäen Samuel saa kuitenkin tarjouksen, josta ei voi kieltäytyä. Hänet pyydetään mukaan salaiseen projektiin, ja työstä maksetaan hyvin. Hän pääsee mukaan rakentamaan 'Tyhjää maailmaa', keksittyä virtuaalimaailmaa. Myöhemmin sitä myytäisiin rikkaille henkilöille, jotka haluavat kokeilla, miltä tuntuisi jos maailma olisi heidän hallussaan. Peliä täytyy tietysti ensin testata. Mutta sitten Samuel rakastuu ensimmäistä kertaa elämässään...

Kirjat palkittiin vuonna 2013 Topelius-palkinnolla. Nämä kaksi kirjaa nivoutuvat tiiviisti toisiinsa. 'Jäljellä'-kirjan herättämät kysymykset saavat vastauksensa 'Toisaalla'-kirjassa.

Salla Simukka (1981 Tampere) on nuori-

sokirjailija ja suomentaja. Hän kirjoittaa lisäksi kirja-arvosteluja suomalaisiin lehtiin. Hän on kirjoittanut useita kirjoja. Nii-tä on käännetty yli 27 kielelle.

Ohessa katkelma tästä uudesta nurisokirjallisuudesta – erityisenä huomionosoituksena Aviisin lukijoille!

Sophie Kuiper

Käännös: Minna Rätty

Emmi had alles lang geleden al helemaal uitgestippeld en begon 's ochtends meteen met de uitvoering van haar plan. Het was een warme vrijdag in mei.

"Wat ziet je rugzak er zwaar uit," zei haar moeder verbaasd aan het ontbijt, toen Emmi naar beneden was gekomen en achter haar bord met havermost was neergeploft.

"We hebben vandaag een of andere gymactiviteit en daarom moest ik extra spullen meenemen," antwoordde Emmi geeuwend.

In werkelijkheid had ze haar rugzak volgepropt met een compacte slaapzak, warme kleding, conservenblikjes en gedroogd voedsel, en een paar kranten. Het was de bedoeling dat ze met de spullen die ze gepakt had de nacht door kon komen, misschien wel twee. Dat hing ervan af hoe ze zich zou voelen.

"Een sportdag voor de hele school, be-

doel je?" vroeg haar moeder zich af. "Ik dacht namelijk dat ze daar helemaal mee opgehouden waren."

"Nou ja, ik bedoel, elke groep heeft dus z'n eigen activiteit," legde Emmi uit.

Ze hoopte dat haar moeder niet zou vragen wat hun groep zou gaan doen. Het zou moeilijk zijn om iets van een sportgebeuren te verzinnen dat specifiek bij hen paste. Het hele punt was nu eenmaal dat niets typerend voor hen was.

Emmi schaamde zich: ze was 15 jaar, en een Potentieel.

Natuurlijk wist ze wel wat dat inhield, Potentieel. Het betekende in feite dat je niks was. Ze zouden niet eens moeten bestaan, maar op dit moment vormden ze nog een eigen groep. "Zolang de overgangsfase duurt." Potentieel was hetzelfde als loser en buitenbeentje.

Haar vader en moeder hadden verteld dat de groepen tijdens hun schooltijd nog

Emmi oli suunnitellut kaiken jo aikaa siten valmiiksi ja noudatti suunnitelmaansa heti aamusta. Oli lämmin toukokuinen perjantai.

– Onpas sulla painavan näköinen reppu, äiti ihmetteli aamiaisella, kun Emmi tuli alakertaan ja lysähti puurolautasen ääreen.

– Meillä on tänään joku ihme liikuntatempaus ja mun piti sen takia pakata liikkakamat mukaan, Emmi vastasi haukotellen.

Todellisuudessa hän oli sullonut reppuunsa pieneen tilaan menevän makuupussin, lämpimiä vaatteita, säilyke- ja kuivaruo-kaa ja muutaman lehden. Hän aikoi pärjätä pakkaamillaan tavaroilla yön yli, ehkä kahdenkin. Riippuen vähän siitä, miltä hänestä tuntuisi.

– Koko koulun liikuntapäivä vai? äiti ihmetteli. – Mä kun luulin että sellaisista on kokonaan luovuttu.

– No joo. Siis kaikille ryhmille on omat jutunsa, Emmi selitti.

Hän toivoi, ettei äiti kysyisi, mitä heidän ryhmänsä tekisi. Olisi vaikea keksiä mitään heille tyypillistä liikuntajuttua. Kun pointtiin oli juuri siinä, ettei mikään ollut heille tyypillistä.

Emmiä hävetti olla 15-vuotias ja Potentiaali.

Kyllä hän tiesi, mitä Potentiaali tarkoitti. Se tarkoitti oikeasti sitä, ettei ollut mitään. Heitä ei olisi pitänyt olla edes olemassa, mutta nyt vielä he muodostivat oman ryhmänsä. "Siirtymäkauden ajan." Potentiaali tarkoitti yhtä kuin luuseri ja väliinputoaja. Äiti ja isä olivat kertoneet, että heidän kouluaikanaan ryhmät muodostettiin samanikäisistä oppilaista. Persoonallisuuskohtaista opetusta oli vain osa tunneista. Nykyään jako pyrittiin tekemään jo päiväkodissa, eikä ikä enää vaikuttanut niin paljon siihen, mihin ryhmään kuului.

Koulupsykologit olivat joskus kysyneet Emmiltä, mihin ryhmään tämä haluaisi

samengesteld werden uit leerlingen van dezelfde leeftijd. Persoonlijkeidsgericht onderwijs was er maar een gedeelte van de uren. Tegenwoordig werd ernaar gestreefd de kinderen al op de crèche op te splitsen, en bij welke groep je hoorde had niet meer zo veel met leeftijd te maken.

De schoolpsychologen hadden Emmi ooit eens gevraagd bij welke groep ze zou willen horen, als ze mocht kiezen. Een domme vraag, want dat kon je niet kiezen. Iedereen tetterde toch dat nou juist persoonlijkheid de doorslag gaf en dat iedereen onderwijs moest krijgen dat paste bij zijn of haar type.

Een Dramaticus wilde Emmi in ieder geval niet zijn. Die waren overal aanwezig, ze waren expressief en creatief, kunstzinnig en luidruchtig. Je mocht ze niet beknotten, maar moest ze vrij laten om zich te ontplooien. Op school waren het vermoeiende herrieschoppers, voor wie je

uit de weg moest gaan.

Ook geen Intellectueel, want die koketterden altijd en overal met hun enorme kennis. Ze minachtten iedereen die niet net zo veel gelezen had als zij. Onder elkaar belandden ze in felle discussies over onderwerpen waar Emmi nooit ook maar van gehoord had.

Eigenlijk zou ze ook geen Atleet willen zijn, geen Numericus, geen Reticus, geen Introvert, geen Analyticus, geen Sentimentalist en ook geen Activist. En ze wilde ook niet bij een van de andere groepen horen, die ze allemaal op een bepaalde manier raar vond. En die allemaal met een hoofdletter geschreven werden, want "je eigen talentengebied is net zo speciaal als je eigen naam". Emmi vond dat ze er zo geschreven eerder uitzagen als merknamen.

Toch schaamde ze zich ervoor dat ze een Potentieel was. Een 15-jarige Potentieel

kuulua, jos saisi valita. Tyhmä kysymys, sillä ei sitä voinut valita. Joka paikassahan toivotettiin juuri sitä, kuinka persoonallisuus ratkaisi ja että kaikki saisivat sellaista opetusta, joka sopisi heidän persoonansa.

Ainakaan Dramaattikko Emmi ei olisi halunnut olla. He esiintyivät joka paikassa, ilmaisivat itseään, olivat luovia ja taiteellisia ja äänekkäitä. Heitä ei saanut rajoittaa vaan heidän piti antaa toteuttaa vapaasti itseään. Koulussa he olivat rasittavia möykkääjiä, joiden tieltä piti väistyä.

Ei myöskään Intellectuaali, sillä he pätivät valtavalla tietomäärällään aina ja kaikkialla. He halveksivat jokaista, joka ei ollut lukenut yhtä paljon kuin he. He ajautuivat keskenään kiivaisiin väittelyihin aiheista, joista Emmi ei ollut kuullutkaan.

Ei hän olisi oikeastaan halunnut myöskään olla Atleetikko, ei Numeerikko, ei Retoorikko, ei Introvertti, ei Analyttikko,

ei Sentimentaali eikä Aktivisti. Eikä kuulua mihinkään muuhunkaan näistä ryhmistä, jotka kaikki tuntuivat hänestä jotenkin kummallisilta. Ja jotka kirjoitettiin kaikki isolla alkukirjaimella, sillä "oma lahjakkuusalue on yhtä erityinen asia kuin oma erisnimi". Emmistä ne näyttivät kirjoitetuina pikemminkin tuotemerkeiltä.

Silti häntä hävetti olla Potentiaali. 15-vuotias Potentiaali oli kummajainen. Kyllä hänelle olisi tähän mennessä pitänyt löytyä jo oikea ryhmä.

Kaiken lisäksi Emmi tunsikin olevansa jopa Potentiaaliksi todella mitäänanomaton. Hän oli kuin tämä suolaton kaurapuuro hänen edessään olevalla lautasella. Ei minkään värinen, ei minkään makuinen, ei mitään persoonallisuutta. Ei mikään ihme, että koulupsykologit vain pyörittelivät päätään ja mumisivat, että kai hänen pitäisi vain jatkaa Potentiaaleissa. Vuodesta toiseen.

was een curiosum. Inmiddels had ze toch wel een groep gevonden moeten hebben die bij haar paste.

Daarbovenop voelde Emmi zich zelfs als Potentieel volkomen nietszeggend. Ze was net als de zoutloze pap op het bord voor haar. Geen enkele kleur, geen enkele smaak, geen spatje persoonlijkheid. Geen wonder dat de schoolpsychologen alleen maar met hun hoofd schudden en mompelden dat ze dan maar door moest gaan bij de Potentiëlen. Jaar na jaar.

Ook op school vroegen velen zich af: Emmi wie? Emmi Aalto? Nooit van gehoord. Na vandaag zou ze in ieder geval het meisje zijn dat verdwenen was, en naar wie de politie op zoek was.

“Is je pap soms niet lekker?” vroeg haar moeder verbaasd, terwijl ze haar over de krant heen vragend aan keek.

Emmi schoof de havermoutpap met de lepel over het bord heen en weer. Sinds een

paar jaar was haar moeder in de ban van haver en zweerde ze bij een dieet dat zo veel mogelijk haver bevatte. Eerder waren de vitaminerepen, samengesteld volgens de voedselschijf, je van het geweest. Daarvoor het eten volgens de kleurenleer.

“Eet nou, zodat je energie hebt,” drong haar moeder aan, waarna ze zich weer in haar krant verdiepte.

Eigenlijk interesseerde het haar moeder nauwelijks of Emmi at of niet. Ze moest het alleen zeggen, omdat het bij haar rol van goede moeder hoorde.

Emmi at de pap, hoewel die nergens naar smaakte. Ze kon beter verdwijnen met een volle maag.

Haar moeder zat met een gefronst voorhoofd geconcentreerd een of ander artikel in de krant te lezen. Ze zag er bezorgd uit, en een beetje oud. Emmi bedacht dat haar moeder als eerste ongerust zou zijn, als ze niet thuis zou komen. Haar moeder

Koulussakin monet ihmettelivät, että kuka Emmi Aalto. Koskaan kuullutkaan. Tämän päivän jälkeen hän olisi ainakin se tyttö, joka katosi ja jota poliisi etsivät.

– No, eikö se puuro maistu? äiti ihmelteli ja katsahti häneen kysyvästi sanomalehden yli.

Emmi siirteli kaurapuuroa lusikalla lautasen reunalta toiselle.

Äiti oli saanut pari vuotta sitten kauraheinätyksen ja vannon mahdollisimman kaurapitoisen ruokavalion nimeen. Joskus aiemmin ruokaympyrän mukaan rakennettu, vitamiinoidut patukat olivat kova sana. Sitä ennen väriopin mukaan syöminen.

– Syö nyt, niin jaksat, äiti kehotti ja syventyi takaisin lehteensä.

Ei äitiä oikeastaan kiinnostanut, söikö Emmi vai ei. Hänen piti vain sanoa niin, koska se kuului hänen rooliinsa hyvänä äitinä.

Emmi söi puuron, vaikkei se maistunut

miltään. Oli parempi kadota vatsa täynnä. Äiti oli keskittynyt lukemaan jotain lehden juttua otsa syvillä kurtuilla. Hän näytti huolestuneelta ja vähän vanhalta. Emmi mielti, että äiti huolestuisi ensimmäisenä, kun häntä ei kuuluisikaan kotiin. Äiti olisi se, joka soittelisi kouluun ja kavereille ja lopulta poliisille. Joskus aikoinaan, vuosia sitten, Emmi ja äiti olivat olleet läheisiä ja Emmi oli kertonut äidille kaikesta kaiken. Äiti oli hymyillyt kauniisti ja sillittänyt hänen päätään ja tehnyt hiuksiin hienot kalanruotoletit. Nykyään äiti oli aina kiireinen ja keskittynyt omiin juttuihinsa. Monesti äiti katsoi hänen lävitseen. Kuin häntä ei olisi ollut.

Emmi aavisteli, että äitiäkin hävetti, kun tytär oli niin mitänsanomaton. Äiti ei sanonut sitä suoraan, mutta se oli helppo aistia. Äiti oli lakannut juttelemasta hänen kanssaan kouluasioista. Joskus äiti yritti muka vaivihkaa kaivaa hänestä esiin lah-

zou degene zijn die de school zou bellen, haar vrienden, en ten slotte de politie. Vroeger, jaren geleden, hadden Emmi en haar moeder een hechte band gehad en had Emmi haar moeder altijd alles verteld. Haar moeder had lief geglimlacht, over Emmi's hoofd gestreken en mooie invlechten in haar haar gemaakt. Tegenwoordig was haar moeder altijd gehaast en gefocust op haar eigen leven. Vaak keek haar moeder dwars door haar heen. Alsof ze niet bestond.

Emmi vermoedde dat haar moeder zich ook schaamde, omdat haar dochter zo onbeduidend was. Dat zei haar moeder niet rechtuit, maar het was niet moeilijk aan te voelen. Haar moeder sprak niet meer met haar over schoolzaken. Soms probeerde ze zogenaamd tersluiks een talent, een bijzondere vaardigheid uit Emmi tevoorschijn te peuteren. Dan vroeg ze bijvoorbeeld of Emmi zich het verloop van de sei-

zoenen voorstelde als een kalender, aan de hand van bijzondere gebeurtenissen, als de afwisseling tussen koud en warm weer, of als een tijdslijn.

Iedereen is getalenteerd op zijn eigen manier.

Iedereen is bijzonder.

Iedereen is een ster.

Dat werd er gezegd. Dat geloofde haar moeder ook. Maar het gold niet voor Emmi. Ze was gegarandeerd een teleurstelling voor haar moeder. Emmi kreeg een branderig gevoel in haar ogen en liet haar hoofd zakken.

Tegenwoordig ging al haar moeders aandacht uit Emmi's kleine zusje Milla, die zeven jaar was. Milla was een Dramaticus. Dat was op de crèche al duidelijk geworden. Haar vader kon het op zijn beurt goed vinden met Emmi's grote broer, de zeventienjarige Lasse. Iedereen vond hem uitzonderlijk intelligent, hij zou het

jakkuuden, erikoistaidon. Kysyi vaikkapa, hahmottiko hän vuodenkierron kuvitetuna kalenterina, tärkeinä tapahtumina, kylmän ja lämpimän sään vaihteluna vai aikajanana.

Jokainen on lahjakas omalla tavallaan.

Jokainen on tärkeä.

Jokainen on tähti.

Niin sanottiin. Niin äitikin uskoi. Mutta Emmi ei ollut. Hän oli takuulla äidille pettymys. Emmi painoi päänsä, kun silmiin tuli kuumottava tunne.

Nykyään äidin huomion sai Emmen pikkusisko Milla, joka oli 7-vuotias. Milla oli Dramaattikko. Se oli selvinnyt jo päiväkodissa. Isä taas jaksoi jutella Emmen isoveljen, 17-vuotiaan Lassen kanssa, joka oli kaikkien mielestä harvinaisen älykäs ja pääsisi vielä pitkälle. Intellektuaali.

Emmi oli varma, ettei hän pääsisi pitkälle. Hänestä tulisi keskinkertaista massaa, yksi niistä lukemattomista tyypeistä, joiden

elämä ei kiinnostanut ketään.

– Moneenko sulla on tänään koulua? äiti kysyi, kun Emmi nousi pöydästä ja vei puurolautasensa astianpesukoneeseen.

– Kahteen.

– Tuletko sä suoraan kotiin?

– Enköhän.

– No hyvä, sitten Milla voi tulla kotiin ilta-päiväkerhon jälkeen, kun sä olet täällä.

Emmi kuvitteli mielessään, kuinka Milla hypähtelisi kotia kohti, nousisi kuistin portaat, kokeilisi ulko-ovea, joka olisikin lukossa. Sitten hän soittaisi ovikelloa ja jäisi odottamaan. Kun ketään ei tulisi, hän kaivaisi repusta oman avaimensa, avaisi oven, astuisi sisään ja huutaisi olevansa kotona. Kukaan ei vastaisi. Milla huhuilisi häntä, menisi keittiöön ja ihmettelisi, kun häntä ei näkyisi missään. Milla katsoisi läpi kaikki huoneet, kurkistaisi hänenkin huoneeseensa, vaikka Emmi oli kieltänyt. Milla yrittäisi soittaa hänelle, mutta ei sai-

nog ver schoppen. Een Intellectueel. Emmi wist zeker dat zij het niet ver zou schoppen. Ze zou opgaan in de middelmatige massa, een van die vele figuren worden wiens leven niemand interesseerde. "Tot hoe laat heb je vandaag les?" vroeg haar moeder toen Emmi van tafel ging en haar pappbord naar de vaatwasser bracht. "Tot twee uur." "Kom je meteen naar huis?" "Vast wel." "Mooi zo. Als jij hier bent kan Milla na de middagopvang naar huis komen." Emmi stelde zich voor hoe Milla naar huis zou huppelen, de trap van de veranda op zou lopen en de voordeur open probeerde te doen, die op slot bleek te zijn. Dan zou ze aanbellen en blijven wachten. Als er niemand zou komen zou ze haar eigen sleutel uit haar rugzak opdiepen, de deur openmaken, naar binnen gaan en gillen dat ze thuis was. Ze zou geen reactie krij-

gen. Milla zou haar roepen, naar de keuken gaan en zich afvragen waarom ze nergens te vinden was. Milla zou alle kamers afgaan en ook even in haar kamer kijken, hoewel Emmi dat verboden had. Milla zou haar proberen te bellen, maar niet te pakken krijgen. Dan zou Milla misschien mama bellen. Vanaf dat moment zou het gezin zich beginnen af te vragen waar ze was. Emmi tilde haar barstensvolle rugzak van de vloer. Wilde ze dit echt doen? Wilde ze verdwijnen en ongerustheid veroorzaken? Ze wist het niet zeker. Ze wist alleen dat ze iets moest doen, omdat het gevoel van beklemming haar anders zou verstikken tot ze niet meer zou bestaan. Op school viel ze weg tegen de muur; ze had dezelfde vaalgrijze kleur. Zelfs in de groepsruimte viel ze niet op, terwijl ze een kop groter was dan de rest.

si yhteyttä. Sitten Milla soittaisi ehkä äidille. Se olisi ensimmäinen hetki, kun perhe alkaisi ihmetellä, missä hän oli. Emmi nosti pullistelevan reppunsa lattialta. Halusiko hän todella tehdä tämän? Halusiko hän kadota ja aiheuttaa huolta? Hän ei ollut varma. Hän tiesi vain sen, että hänen oli pakko tehdä jotain, koska muuten hän ahdistuisi hengiltä ja lakkaisi olemasta. Koulussa hän sulautui seinään, oli samaa haaleanharmaata väriä. Edes ryhmätilassa hän ei erottunut joukosta, vaikka oli päätä pidempi muita. Emmi vihasi vuosien aikana otettuja ryhmäkuvia, jotka välähtelivät ajoittain esiin ryhmätilan näyttöseinällä. Ensimmäisissä kuvissa hän oli typerästi hymyilevä eka-luokkalainen, ensimmäisessä rivissä, pieni saparopää. Kuva kuvalta hän siirtyi ta-empana olevaan riviin.

Kuva kuvalta, vuosi vuodelta hän oli pitempi, hymyttömämpi. Viimeisimmissä kuvissa hän seiso i muiden ryhmäläisten takana, yksin. Lasten joukkoon eksynyt teini. Muut vaihtuivat, Emmi pysyi. Ryhmässä ei ollut enää ketään, joka olisi aloittanut koulun hänen kanssaan samaan aikaan. Hänelle ei haluttu puhua. Kai jotkut pelkäsivät, että hän jotenkin tartuttaisi heihin ikuisuuspotentiaalisuutensa. Toiset ajattelivat, ettei hänellä voinut olla mitään kiinnostavaa sanottavaa. – Mä meen nyt, Emmi ilmoitti vielä eteisestä vedettyään tennarit jalkaan ja kiskottuaan farkkutakin ylleen. Jos äiti nyt tulisi keittiöstä ja hymyilisi ja silittäisi hiuksia, hän saattaisi perua suunnitelmansa. Jos äiti katsoisi häntä sillä tavalla, niin kuin oikeaa ihmistä katsotaan. Niin kuin todella näkisi hänet. Mutta äiti vain ynähti epämääräisesti vastaukseksi.

Emmi haatte de groepsfoto's die door de jaren heen genomen waren en af en toe voorbij flitsten op het wandscherm in de groepsruimte. Op de eerste foto was ze een schaapachtig glimlachende eerste-klasser, een meisje met staartjes op de eerste rij. Op elke volgende foto was ze weer een rij naar achteren verschoven.

Foto na foto, jaar na jaar werd ze langer, terwijl haar glimlach verdween.

Op de laatste foto's stond ze achter de anderen in de groep, in haar eentje. Een tiener verdwaald tussen de kinderen. De anderen kwamen en gingen, Emmi bleef. In de groep zat niemand meer die gelijktijdig met Emmi op school begonnen was.

Niemand wilde met haar praten. Sommigen waren zeker bang dat haar eeuwige potentialiteit besmettelijk was. Anderen dachten dat ze toch niets interessants te vertellen kon hebben.

Olkoon, Emmi ajatteli, olkoon tuollainen itsekeskeinen olento. Itsekeskeisiä koko perhe. Hän heilautti repun selkäänsä ja pamautti oven takanaan kiinni.

Salla Simukka

"Ik ga nu," liet Emmi nog weten vanuit de gang, nadat ze haar gympen en spijkerjasje aangetrokken had.

Als haar moeder nu de keuken uit zou komen en over haar haar zou strijken, zou Emmi nog van haar plan kunnen afzien. Als haar moeder naar haar zou kijken zoals je naar een echt mens kijkt. Maar ze antwoordde slechts met een vage kreet. Goed dan, dacht Emmi, wees dan maar zo'n egocentrisch wezen. Dit hele gezin is één egocentrisch zootje. Ze zwiepte haar rugzak op haar rug en sloeg de deur met een klap achter zich dicht.

Salla Simukka

vertaling: Sophie Kuiper

Binding met Finland? Jawel!

Marte van
Vlaardingen

Finland stond al jaren op mijn reislijst vanwege zijn moderne architectuur en design. Daarvan was al het nodige tot Nederland doorgedrongen: het donkerbruine Arabia-servies stond al in de 60-er jaren bij mijn schoonmoeder in Breda op tafel. Maar het was toch een ver-weg-land voor mij.

Dat veranderde zomer 2009 toen in Utrecht het internationale korenfestival Europa Cantat plaatsvond. Het zou maar eens in de 50 jaar in Utrecht gehouden worden; dus nu of nooit.

Zo schreef ik mij in voor een atelier dat gedirigeerd zou worden door een mij volkomen onbekende Finse dirigent (Pasi Hyökki). Deze man bleek een top-vakman te zijn, die de groep van 120 zangers een

onvergetelijke week heeft bezorgd.

Europa Cantat was de extra druppel die ik nodig had om naar Finland te gaan, en zo vloog ik in december van dat zelfde jaar naar Helsinki. Deze stad in kerstsfeer was een mooie start om het land te leren kennen.

Dit eerste bezoek smaakte naar meer. In de afgelopen 4 jaar heb ik een deel van Zuid-Finland gezien, genoten van het heerlijke zwemwater in de meren. Het bezoek aan Savonlinna met zijn opera-programma was een feest, en het verblijf in het Finse binnenland zeer onthaastend.

Als mensen mij vragen, wat boeit jou aan Finland, dan komt dat in het kort neer op het volgende: het prachtige onder-bevolkte land, de grote zorg voor de natuur, de Fin is trots op zijn nationaliteit, het is

Yhteys Suomeen? Todellakin!

Suomi oli ollut jo vuosia matkustuslistalani modernin arkkitehtuurin ja designin takia. Olin saanut asiasta jo esimakua Bredassa asuvan anoppini luona. Hän kattoi pöytänsä jo 60-luvulla Arabian tummanruskeilla astioilla.

Siitä huolimatta maa tuntui kaukaiselta. Asia muuttui vuonna 2009 Utrechtin Europa Cantat-kuorofestivaalin myötä. Utrecht olisi seuraavan kerran vuorossa vasta viidenkymmenen vuoden päästä, joten tilaisuuteni oli nyt tai ei koskaan.

Niinpä ilmoittauduin työpajaan jonka kapellimestarina oli minulle tuntematon Pasi Hyökki. Hän osoittautui huippuammattilaiseksi, jonka ansiosta 120 henkeä kattavalla kuorolla oli unohtumaton viikko.

Europa Cantat oli lopullinen sysäys lähteä

Suomeen. Niinpä lensin jo saman vuoden joulukuussa Helsinkiin. Joulutunnelmainen Helsinki oli hyvä aloituspaikka Suomeen tutustumiselle.

Ensimmäinen matka herätti innostuksen tuleviinkin matkoihini. Viimieisen neljän vuoden aikana olen saanut tutustua lähemmin Etelä-Suomeen ja olen myös uinut ihanissa järvissä. Savonlinnan Oopperajuhlat oli todellista juhlaa ja maaseudulla oleskelu rauhoittavaa.

Ihmisten kysyessä mikä minua Suomessa niin viehättää vastaan lyhyesti ja ytimekkäästi: hieno harvaan asuttu maa, luonnonsuojelu, ihmisten ylpeys suomalaisuudesta, hyvä työmoraali, korkea elintaso, aitous, ihmisten ystävällisyys, turvallisuuden tunne, laaja kulttuurianti, miesten ja

een hardwerkende natie met een hoge welvaart, men gaat voor authenticiteit, de vriendelijke bejegening, het gevoel van veiligheid, het enorme cultuuraanbod, de geringere verschillen in maatschappelijke positie tussen man en vrouw dan in Nederland, en het grote sociale draagvlak dat o.a. is ontstaan door het brede onderwijspatroon en de aanwezigheid van een hoofdreligie.

Tijdens mijn laatste bezoek had ik een rondleiding door de Arabia-fabriek in gezelschap van een groep moeders die hun kinderen op de internationale school in Helsinki hadden; een bont internationaal gezelschap; wat interessante discussies opleverde.

Er is één koor dat ik in de afgelopen jaren beter heb leren kennen, nl. het Tapiolan Kuoro in Espoo.

De opzet, het beleid en vormgeving van

dit koor is anders dan bijv. de klassieke jongenskoren zoals we die in midden Europa kennen en ook niet te vergelijken met de koorscholen in Nederland. Er is geen binding met een school of religie, men werkt in principe in de vrije tijd. Het resultaat van alle inspanningen is verbluffend; jonge mensen leren het beste uit zichzelf te halen en vooral zo veel mogelijk zichzelf te zijn op het toneel.

Voor wie daar meer interesse in heeft is hun website zeer informatief (www.tapiolankuoro.fi).

Ik ben vriend van dit koor geworden en omdat zij dit jaar 50 jaar bestaan is er 11 oktober een feestelijk jubileumconcert; dat wordt mijn 13e trip naar Finland; ik zie er erg naar uit.

Marte van Vlaardingen

Zeist. 15 augustus 2013

Tapiola Koor (foto Maarit Kytöharju). | Tapiolan Kuoro (kuva Maarit Kytöharju)..

Tapiola Koor | Tapiolan Kuoro

naisten välinen tasa-arvo, laaja sosiaalinen tukiverkosto joka perustuu hyvään koulutuksen tasoon ja valtiokirkkoon. Viimeksi Suomessa ollessani osallistuin Arabian tutustumiskierrokseen yhdessä Helsingin kansainvälisen koulun oppilaiden äitien kanssa. Se oli kirjava kansainvälinen joukko jonka piirissä kehkeytyi mielenkiintoisia keskusteluja. Viime vuosina olen saanut tutustua lähemmin Espoon Tapiolan Kuoroon.

Arabia, Helsinki

Kuoron muoto on erilainen kuin esim. klassisissa Keski-Euroopan poikakuoroissa ja aivan toista luokkaa kuin Hollannin kuorokoulut. Sen toiminta ei perustu kouluun tai uskontoon, harjoittelu tapahtuu näiden ulkopuolella vapaa-aikana. Harjoittelun tulos on ällistyttävän hienoa kuultavaa ja katseltavaa. Nuoret oppivat antamaan parhaansa ja olemaan oma itsensä estradilla. Lisätietoa voi etsiä osoitteesta www.tapiolankuoro.fi. Olen tämän kuoron ystävä-jäsen. Kuoro esittää tänä vuonna 50-vuotisen taipaileensa juhlakonsertin. Tulen olemaan itsekkin tietysti paikan päällä, siitä tulee kolmastoista matkani Suomeen. Tuskin maltan odottaa!

*Marte van Vlaardingen
Zeist 15. elokuuta 2013
Käännös: Minna Rätty*

finntra waalwijk b.v.

AUTOTRANSPORT KULJETUKSET

**VOOR PARTICULIEREN
EN BEDRIJVEN**

**YKSITYISILLE
JA YRITYKSILLE**

koel en vries
verwarmd
stuks- en pallets
verhuizingen

kylmä ja pakaste
lämpö
paketit ja paletit
muutot

NEDERLAND - FINLAND

FINLAND - NEDERLAND

afhalen en bestellen in
de gehele BENELUX

noudot ja toimitukset
BENELUX-maissa

elke week groupagedienst
af Waalwijk

joka viikko kappaletavara-lähtöjä
Waalwijkistä

Keurweg 4, 5145NX Waalwijk – Postbus 450, 5140AL Waalwijk
Telefoon +31(0)416 – 561442, Fax +31(0)416 – 561440, e-mail info@finntra.nl

Scandinavië kenners VDM Webshop

- **Moderne
hedendaagse
glaskunst**
- **Elandleer**

Kijk op agenda (website) en
maak een afspraak.
Bestellen via de website.

www.vdm-glaskunst.nl

www.elandleer.nl

Op safari naar de zeldzame Finse ringelrob

Het grootste meer van Finland, Saimaa, is de thuisbasis van 's werelds zeldzaamste zeehond. De unieke Saimaa ringelrob lijkt echter een comeback door te maken vanaf het randje van uitsterven, hoewel het gevaar blijft bestaan in de vorm van achtereenvolgende geplaatste visnetten en de opwarming van de aarde.

De Saimaa ringelrob vormt het icoon van de Finse natuurbescherming, en is uitgegroeid tot een attractie voor de bezoekers van de Finse Merengebied

Met de 12-persoons houten kruiser Kaesa vertrekken we vanuit Savonlinna in het oosten van Finland voor een 'seal-spotting' reis. De door bos omzoomde wateren van het Saimaameer zijn spiegelglad. Hoe-

wel de omstandigheden goed zijn, is het verre van zeker dat we de rob kunnen waarnemen omdat er nog slechts ongeveer 310 van deze zoogdieren leven in dit 4400 vierkante kilometer uitgestrekte waterlabyrint. Vlak voor zonsondergang schreeuwt iemand 'seal' en we zien een donkere kop met neusharen in het water dobberen. Tijdens het observeren zien we de rob herhaaldelijk naar vis duiken en terugkeren naar de oppervlakte.

De gids, natuurfotograaf en filmmaker Juha Taskinen, legt uit dat de Saimaa ringelrobben duidelijk verschillen van de gewone ringelrob uit de Arctische zeeën. Ze is aangepast aan een zoetwaterhabitat nadat het meer en zijn bewoners zo'n

Harvinaista Suomalaista hyljettä etsimässä

Saimaa, Suomen suurin järvi, on maailman harvinaisimman hyljelajin kotipaikka. Tämä ainutlaatuinen Saimaan norppa näyttää nyt kumminkin olevan selviytymässä oltuaan melkein sukupuuttoon kuolemassa vaikka uhkana ovat edelleen huolimattomasti lasketut kalaverkot sekä maapallon lämpeneminen.

Saimaannorppa on Suomen luonnonsuojelun symboli, ja siitä on tullut vetonaula Suomen järvialueen matkailijoille.

Lähdemme itäisestä Suomesta Savonlinnasta 12-paikkaisella puisella Kesäristeilijällä 'seal-spotting'-retkelle. Saimaanjärven rannat ovat metsäiset ja vesi peilikirkas. Vaikka olosuhteet ovat

suotuisat, on kaikkea muuta kuin varmaa, että saatamme nähdä hylkeen koska enää vain noin 310 yksilöä tätä nisäkäslajia elää tässä 4400 neliökilometrin suuruissa vesilabyrintissa. Juuri ennen auringonlaskua joku huutaa 'seal' ja me näemme tumman, viiksekkään pään kellumassa vedessä. Tarkkailemme hyljettä näemme sen jatkuvasti sukeltavan kalojen perään ja palaavan taas pintaan.

Oppaamme, luontokuvaaja ja filmintekijä Juha Taskinen selittää, että Saimaannorppa eroaa selvästi tavallisista arktisten alueiden hylkeistä. Saimaannorppa on sopeutunut makean veden oloihin siitä lähtien kun järvi ja sen asukkaat erkaantuivat

9000 jaar geleden van de Oostzee werd afgesneden.

Taskinen is ook een milieubeschermer, maar in de veertiger jaren van de vorige eeuw jaagde zijn grootvader nog op deze zeehonden, aangezien de vissers ze als concurrenten zagen. In de vijftiger jaren toen ze een beschermde status kregen, waren er waarschijnlijk nog maar minder dan 100 exemplaren. Ook de industriële vervuiling had gevolgen voor de robben, maar vandaag de dag is het water van het meer als het ware schoon genoeg om te drinken.

noin 9000 vuotta sitten Itämerestä.

Taskinen on myöskin luonnonsuojelija, mutta 1940-luvulla hänen isoisänsä vielä metsästi näitä hylkeitä, koska kalastajien kannalta ne olivat kilpailijoita ja uhkana. Kun näitä hylkeitä alettiin suojella 1950-luvulla, todennäköisesti vain vähemmän kuin 100 yksilöä oli jäljellä. Myös teollisuuden saastutus vaikutti hyljekantaan, mutta nykyisin järven veden katsotaan olevan juomakelpoista.

Viime vuosina hylkeiden määrä on kasvanut, mutta niitä pidetään silti vielä uhanalaisena eläinlajina. Nykyisin hylkeiden suurin uhka on kalaverkot, koska poikaset (kuutit) voivat helposti jäädä kiinni verkoihin ja hukkua. Joka talvi viime vuosien aikana syntyy noin 50-60 kuuttia, mutta useat niistä kuolevat myös vuosittain verkoihin. Viimeaikainen kielto käyttää verkkoja tietyillä Saimaan vesialueilla keväällä on auttanut, mutta Taskinen toivoisi että

In de afgelopen jaren is het aantal robben gestegen, maar ze worden nog steeds kritisch vermeld als bedreigde diersoort. De grootste bedreiging waar ze tegenwoordig mee geconfronteerd worden zijn visnetten, omdat hun pups gemakkelijk verstrikt kunnen raken in de netten en verdrinken. In de afgelopen jaren zijn er elke winter ongeveer 50 tot 60 pups geboren, maar elk jaar ook meerderen omgekomen in netten. Een recent verbod op het

kalaverkkojen käyttö kielletäisiin koko Saimaan vesialueilla ympäri vuoden.

Useimmat Saimaan ammattikalastajista käyttävät välineitä joista ei ole vaaraa hylkeille, mutta monet paikallisista asukkaista ja kesämökkiläisistä laskevat vielä kalaverkkoja.

Taskinen kertoo että luonnonsuojelijoiden suunnittelemat ja markkinoimat hyljeystävälliset katiskat toimivat yhtä hyvin kuin verkotkin, mutta jotkut paikalliset kalastajat pitävät vielä kiinni vanhoista tavoistaan.

Suojelun lisääminen

Ilmaston muutos on toinen mahdollinen uhka. "Norppaemot imettävät kuuttejaan lumipesissä jäätynneellä järvellä. Tämän vuosisadan alkuvuosina talvet olivat vähälumisia ja monet kuutit kuolivat. Mutta tutkijat ja vapaaehtoiset auttoivat hylkeitä laittamalla joskus lumivalleja

gebruik van netten in sommige wateren van het Saimaa Merengebied in de lente heeft geholpen, maar Taskinen zou graag de visnetten het hele jaar door in alle wateren van dit labyrint verboden zien.

De meeste van de commerciële vissers op Saimaa maken gebruik van apparatuur die geen gevaar vormt voor de ringelrobben, maar veel lokale bewoners en vakantiehuiseigenaren plaatsen nog netten. Taskinen legt uit dat zeehondvriendelijke fuiken ontworpen en gedistribueerd door natuurbeschermers net zo goed werken als netten, maar sommige lokale vissers blijven terughoudend om hun gewoontes te veranderen.

Intensivering van het behoud

Klimaatverandering is een andere potentiële bedreiging. "Moederrobben voeden hun jongen in de sneeuwholen op het bevroren meer. In de winters in de eerste jaren van deze eeuw was er te weinig sneeuw en stierven er veel pups. Maar onderzoekers en vrijwilligers hebben soms de robben geholpen door het aanleggen van sneeuwbanken langs de oevers waar ze zich ophouden. De robben hebben gelukkig gebruik gemaakt van deze sneeuwlaag om hun holen voor hun jongen aan te leggen", legt Taskinen uit.

Een vijfjarenplan, gefinancierd door de EU en genaamd 'beveiligen van de Saimaa ringelrob' is gelanceerd in augustus 2013. Het stelt als doel dergelijke succesvolle acties voor het behoud te intensiveren, stimuleert onderzoek naar het gedrag van deze zeehondensoort en lanceert bewustmakingscampagnes.

rannoille joilla hylkeet oleskelivat. Hylkeet käyttivät onneksi hyväkseen näitä lumivalleja ja tekivät niihin pesänsä poisasiaan varten", kertoo Taskinen.

EU:n rahoittama viisivuotissuunnitelma nimeltään 'Saimaannorpan varjelu' julkaistiin elokuussa 2013. Siinä on päämääränä tuollaiset menestyneet toimenpiteet suojelun lisäämiseksi, se stimuloi tämän hyljelajin käyttäytymisen tutkimista sekä julkaisee kampanjoita asian tiedostamiseksi. Tutkimuksen tuloksia tullaan käyttämään suunnitellessa muita toimenpiteitä, kuten rantojen suojelua loma-asuntojen määrää rajoittamalla.

Merkittyjä hylkeitä tutkimalla on jo todistettu että eläimet joskus liikkuvat yllättävän suurella alueella etsiessään kaloja ruuakseen.

Luonnonsuojelijat toivovat että Saimaannorppien lukumäärä kasvaisi jatkuvasti

noin 400 eläimeen vuonna 2025. "Sen pitäisi olla riittävä määrä jotta estettäisiin lajin välitön vaara kuolla sukupuuttoon, mutta niin pienelle kokonaismäärälle sairaudet ovat edelleen vaarana", sanoo Taskinen.

"Koska tämä laji esiintyy ainoastaan Suomessa, olisi Saimaannorpan menetyks kansallinen häpeä. Koska ihmisen toiminnat ovat vähentäneet ja uhanneet lajia, meillä on todellakin moraalinen velvollisuus suojella ja pelastaa hylkeet", hän lisää. "Olen kumminkin melkoisen optimistinen, koska väestö selvästikin haluaa säilyttää lajin ja viime vuosina on saatu aikaan paljon hyvää asian hyväksi".

Jacques Groenendijk

Käännös: Marjut Suvisaari

Bevindingen van het onderzoek zullen worden gebruikt om verdere maatregelen, zoals de bescherming van de oevers tegen de uitbreiding van vakantiehuizen te plannen. Studies van gemerkte ringelrobben hebben al bewezen dat ze soms verrassend lange afstanden afleggen op zoek naar vis.

Natuurbeschermers hopen dat het aantal Saimaa robben gestaag zal blijven stijgen tot ongeveer 400 in 2025. "Dat moet genoeg zijn om de onmiddellijke dreiging van uitsterven van de soort te voorkomen, maar met zo'n kleine totale populatie blijven ze kwetsbaar voor ziekte-uitbraken", zegt Taskinen.

"Omdat deze soort alleen in Finland bestaat, zou het verlies van de Saimaa ringelrob een nationale schande zijn. Aangezien door toedoen van menselijke activiteiten hun aantal is gedecimeerd en de soort is bedreigd, hebben we zeker een morele

plicht om hen te redden", voegt hij eraan toe. "Ik ben evenwel vrij optimistisch, omdat de bevolking duidelijk wil dat ze blijven overleven, en er een heleboel goede dingen zijn gedaan in de afgelopen jaren om hen te helpen."

Jacques Groenendijk

De Inkeriläiset (Ingermanlandfinnen)

Omstreeks 1990 hoorde ik in Finland voor het eerst over Inkeriläiset (Ingermanlandfinnen). Wat was het geval? De toenmalige Finse president, Mauno Koivisto, had zich er met succes voor ingezet dat grote aantallen Inkeriläiset vanuit de Sovjet-Unie naar Finland konden emigreren. Hier werd veel aandacht aan besteed in de Finse nieuwsmedia.

Arnold
Pieterse

Het ging om inwoners van de Sovjet-Unie die verwant waren aan de Finnen en een taal spraken die op Fins leek. Zij kwamen uit Ingermanland (Ingrië), een gebied rondom Sint-Petersburg. Maar indertijd heb ik mij hier verder niet in verdiept, tot ik kortgeleden het boek las van Saara Rampanen, de legendarische verpleegster, de 'Schwester' van zowel het Finse Jägerbataljon tijdens de Eerste Wereldoorlog, als het Witte leger van Maarschalk Man-

President Mauno Koivisto. Hij heeft zich in 1990 met succes ingezet voor de emigratie van Ingermanlandfinnen vanuit de Sovjet-Unie naar Finland. | Presidentti Mauno Koivisto. Hän edisti vuonna 1990 huomattavasti inkerinsuomalaisten muuttoa Neuvostoliitosta Suomeen

nerheim tijdens de Finse burgeroorlog (zie Rune Frants en Arnold Pieterse in Aviisi 2013-3 en Noorderlicht 2013-2). Haar familie kwam oorspronkelijk uit Ingermanland en haar ouders zijn in 1875 getrouwd in de lutherse Mariakerk in Sint Petersburg. Deze kerk was in de regio niet alleen een religieus, maar ook een cultureel centrum

Inkeriläiset eli inkerinsuomalaiset

Kuulin inkeriläisistä, inkerinsuomalaisista, ensimmäisen kerran vuoden 1990 tienoilla Suomessa. Mitä silloin tapahtuikaan? Presidentti Mauno Koivisto oli lähtenyt ajamaan heidän asiaansa ja suuri joukko inkerinsuomalaisia pääsi muuttamaan Neuvostoliitosta Suomeen. Inkeriläiset saivat paljon huomiota Suomen viestimissä.

Inkeriläiset olivat suomensukuisia Neuvostoliiton asukkaita ja heidän kielensä muistutti suomea. He tulivat Inkerinmaalta Pietarin ympäristöstä. En perehtynyt asiaan sen enempää, kunnes äskettäin luin legendarisen sairaanhoitajan Saara Rampasen kirjan. Saara Rampanen palveli 'Schwesterinä' sekä suomalaisessa jääkäripataljoonassa ensimmäisen maailmansodan aikana että marsalkka Mannerheimin valkoisissa joukoissa Suomen kansalaissodan aikana

(ks. Rune Frantsin ja Arnold Pietersen artikkeleita Aviisissa 2013-3 ja Noorderlichtissa 2013-2). Hänen sukunsa tuli alkujaan Inkerinmaalta, ja hänen vanhempansa oli vihitty 1875 Pietarin luterilaisessa Pyhän Marian kirkossa. Tämä kirkko ei ollut pelkästään uskonnollinen keskus vaan myös kulttuurikeskus inkerinsuomalaisille, jotka elivät vähemmistönä venäläisten ortodoksien keskellä. Rampaset muuttivat lopulta vuonna 1881 Itä-Suomeen Puumalaan; tuolloin inkeriläiset saattoivat vielä matkustaa vapaasti Venäjältä Suomeen.

Saara Rampasen kirjan innostamana ryhdyin tutkimaan tarkemmin, keitä inkerinsuomalaiset oikein ovat ja mikä on heidän suhteensa Suomeen.

Inkerinmaa sai nimensä ja rajansa vuonna 1617 Stolbovan rauhassa, joka

De Lutherse Mariakerk in Sint Petersburg. Deze kerk is in 1805 gebouwd voor de Ingermanlandfinnen in Sint-Petersburg en omgeving. Het is een van de oudste en grootste protestante kerken in Rusland. In 1938 werd de kerk door de Sovjet-autoriteiten gesloten en vervolgens gebruikt als woonhuis en museum. Na de Perestroika is het gebouw weer teruggegeven aan de lutherse gemeente en in 2002, na een restauratie van drie jaar, is de kerk opnieuw in gebruik genomen. | Pietarin luterilainen Pyhän Marian kirkko. Kirkko

rakennettiin 1805 Pietarin seudun inkerinsuomalaisten käyttöön. Se on Venäjän vanhimpia ja suurimpia protestanttisia kirkkoja. Neuvostoliiton viranomaiset sulkiivat kirkon vuonna 1938, ja sitä käytettiin sittemmin asuinrakennuksena ja museona. Perestroikan jälkeen rakennus palautettiin luterilaiselle seurakunnalle, ja vuonna 2002 se otettiin kolme vuotta kestäneen restauroinnin jälkeen uudelleen käyttöön kirkkona.

van de Ingermanlandfinnen, die als een minderheid leefden tussen de orthodoxe Russische bevolking. Uiteindelijk is in 1881 de familie Rampanen naar Puumala in Oost-Finland verhuisd, in een tijd dat de Ingermanlandfinnen nog vrij konden reizen van Rusland naar Finland.

Het boek van Saara Rampanen bracht mij

er toe om in meer detail uit te zoeken hoe het nu precies zit met de Ingermanlandfinnen en wat hun relatie is met Finland.

Ingermanland kreeg zijn naam en begrenzing in 1617 na de Vrede van Stolbova, die een eind maakte aan de zogenaamde Ingrische oorlog tussen Rusland en Zweden. Het gebied, met als centrum

De Lutherse Mariakerk in Sint Petersburg van binnen. | Sisäkuva Pietarin luterilaisesta Pyhän Marian kirkosta.

päätti niin sanotun Inkerin sodan Venäjän ja Ruotsin välillä. Tästä Nevan suistoalueesta, jonne myöhemmin rakennettiin Pietarin kaupunki, tuli nyt kaukainen osa Ruotsin valtakuntaa. Ehkä olisi parempi puhua Ruotsin miehittämästä alueesta, koska sieltä, toisin kuin Ruotsi-Suomesta, ei voitu lähettää edustajia Tukholman maapäiville.

Saara Rampanen, de legendarische verpleegster, de 'Schwester' van zowel het Finse Jäger-bataljon tijdens de Eerste Wereldoorlog, als het Witte leger van Maarschalk Mannerheim tijdens de Finse burgeroorlog. Haar familie heeft honderden jaren in Ingermanland gewoond in het dorpje Kurkula, dat op een schiereiland ligt in de Finse Golf, niet ver van de grens tussen Esland en Rusland.

De ouders van Saara Rampanen zijn aan het eind van de negentiende eeuw naar Finland verhuisd. | Saara Rampanen, legendarinen sairaanhoitaja, 'Schwester', joka toimi sekä ensimmäisen maailmansodan aikana suomalaisessa jääkäripataljoonassa että kansalaissodan aikana marsalkka Mannerheimin valkoisten joukoissa. Hänen sukunsa oli asunut satoja vuosia Inkerinmaalla Kurkulan kylässä, joka sijaitsee niemen kärjessä Suomenlahden rannikolla lähellä Viron ja Venäjän rajaa. Saara Rampasen vanhemmat muuttivat 1800-luvun lopussa Suomeen.

Kaart van Ingermanland. | Inkerinmaan kartta.

de monding van de Neva rivier, waar later Sint-Petersburg is gebouwd, werd een Zweeds buitengewest. Of misschien kan beter gezegd worden, een door de Zwe- den bezet gebied, omdat in tegenstelling tot Zweeds Finland er geen afgevaardig- den konden worden gestuurd naar de landdag in Stockholm.

In westelijke richting strekte Ingerman-

land zich uit over een lengte van 210 km langs de zuidoever van de Finse Golf tot de Narva rivier (tegenwoordig de grens tussen Rusland en Estland). Ten noorden van de Finse Golf, op het Karelsch schier- eiland, liep de grens met Zweeds Finland ongeveer zoals later de Fins-Russische grens in de periode 1809-1940 (dus in de tijd dat Finland een autonoom groother- togdom was onder de Russische tsaar en de periode van het onafhankelijke Finland tot aan de Tweede Wereldoorlog). Aan de noordoost kant werd Ingermanland be- grensd door het Ladoga meer (over een lengte van 110 km) en in het zuiden werd de grens gedeeltelijk gevormd door de rivier Loega, ongeveer 100 km ten zuiden van het centrum van Sint-Petersburg.

Bevolking van Ingermanland tot aan de Grote Noordse Oorlog

Oorspronkelijk werd Ingermanland be- woond door de Woten en de Ingriërs (Izjo-

Een Ingrische vrouw in kleder- dracht. De Ingriërs (Izjoriërs) en de Woten zijn de oudste inwoners van Ingermanland. Zij spreken ta- len die verwant zijn aan het Fins. Tegenwoordig zijn deze twee be- volkingsgroepen bijna volledig geassimileerd in de Russische bevolking. | Kansanpukuinen in- keroinen. Inkerioiset (inkerikot) ja vatjalaiset ovat Inkerinmaan van- hinta väestöä. He puhuvat suo- mensukuisia kieliä. Nykyään nämä kaksi ryhmää ovat sulautuneet lä- hes täysin venäläisväestöön.

Inkerinmaan 210 kilometrin pituinen rantaviiva Suomenlahdella ulottui lännes- sä Narvajokeen asti (nykyiselle Venäjän ja Viron rajalle). Karjalankannaksella raja Ruotsi-Suomeen kulki suurin piirtein sa- maa reittiä kuin Suomen ja Venäjän välinen raja myöhemmin kaudella 1809–1940, siis Venäjän vallan aikana ja Suomen itsenäis-

tymisen jälkeen toiseen maailmansotaan asti. Koillisessa Inkerinmaa rajoittui 110 ki- lometrin matkalta Laatokkaan, ja etelässä rajana oli osittain Laukaanjoki, noin 100 kilometriä Pietarin keskustasta etelään.

Inkerinmaan väestö suureen Pohjan sotaan asti

Inkerinmaan alkuperäisiä asukkaita oli- vat vatjalaiset ja inkerioiset eli inkerikot, kaksi suomalais-ugrilaista väestöryhmää, joiden kielet ovat suomensukuisia. Vatja- laiset asuivat Suomenlahden eteläpuolel- la Narvajoen ja Peipsijärven itäpuolella. Idempänä Nevan rannoilla asui inkerioisia, jotka tulivat alkujaan Karjalasta. Alueel- le siirtyi 900- ja 1000-luvulla slaavilaisia kansoja, joiden vaikutuksesta vatjalaiset ja inkerioiset kääntyivät ortodoksiseen uskoon.

Inkerinmaasta tuli sen jälkeen osa Novgorodin tasavaltaa ja 1400-luvun lo-

riärs), twee Fins-Oegrische bevolkingsgroepen die een aan het Fins verwante taal spraken. De Woten woonden in het gebied ten zuiden van de Finse Golf (ten oosten van de Narva rivier en het Peipus meer). Meer naar het oosten, langs de Neva rivier, hadden zich de Ingriärs gevestigd, die oorspronkelijk uit Karelië kwamen. Vervolgens zijn in de 10de en 11de eeuw Slavische volken het gebied binnen getrokken, wat er toe heeft geleid dat de Woten en Ingriärs tot het orthodoxe geloof zijn bekeerd.

Ingermanland werd vervolgens een deel van de republiek Novgorod en aan het eind van de 15de eeuw van het vorstendom Moskou, waar het Russische tsarenrijk uit is ontstaan. In de periode 1580-1595 is Ingermanland Zweeds geweest tijdens de zogenaamde 'Lange Haat' (Pitkä Viha), een reeks van oorlogen tussen Rusland en Zweden.

Nadat Ingermanland in 1617 opnieuw Zweeds was geworden na de overwinnin-

gen van de Zweedse koning Gustaaf II Adolf, werd de bevolking gedwongen om lutherse kerkdiensten bij te wonen. Dit veroorzaakte veel spanningen en had tot gevolg dat een groot aantal Woten en Ingriärs naar Rusland zijn uitgeweken. De Zweedse regering probeerde deze leegloop in eerste instantie te compenseren door Duitse kolonisten aan te trekken. Maar omstreeks 1650 hadden zich nog maar 24 Duitse families in het gebied gevestigd en emigratie van Zweedse boeren lukte ook niet. Dit lag anders met betrekking tot boeren uit Finland. In de loop van de zeventiende eeuw zijn een groot aantal Finnen, hoofdzakelijk uit Savo in Oost-Finland en uit de regio rondom Viipuri, naar Ingermanland getrokken. In 1695 bestond liefst 86% van de bevolking in Ingermanland uit Finnen. De meesten van hen vestigden zich in de streek rondom Pähkinälinna, aan de zuidpunt van het Ladoga meer. In het westelijk deel van Ingermanland zijn in verhouding minder Finnen gaan wonen en

pussa Moskovan ruhtinaskuntaa, josta myöhemmin syntyi Venäjän keisarikunta. Kaudella 1580–1595, niin sanotun pitkänvihan aikana, kun Venäjä ja Ruotsi kävivät useita sotia keskenään, Inkerinmaa kuului Ruotsille.

Kun Ruotsi sai Inkerinmaan vuonna 1617 takaisin Kustaa II Aadolfin voittojen ansiosta, väestö pakotettiin osallistumaan luterilaisiin jumalanpalveluksiin. Suhteet kiristyi, ja vatjalaiset ja inkeriset siirtyivät suurin joukoin Venäjälle. Ruotsin hallitus yritti kompensoida väestökatoa ensi sijassa houkuttelemalla maahan saksalaisia siirtolaisia. Vuoteen 1650 mennessä alueelle oli kuitenkin muuttanut vain 24 saksalaisperhettä, eikä ruotsalaisten talonpoikien muuttoliikekään lähtenyt käyntiin. Suomalaisten talonpoikien osalta tilanne oli toinen. 1600-luvun kuluessa Inkerinmaalle muutti nimittäin suuri joukko suomalaisia, etupäässä Savosta ja Vi-

Wapen van het Zweedse Ingermanland. Het gebied is een Zweeds buitengewest geweest in de periodes 1580-1595 en 1617-1721. | Ruotsin Inkerinmaan vaakuna. Alue kuului Ruotsille vuosina 1580-1595 ja 1617-1721.

purin seuduilta. Vuonna 1695 peräti 86 % Inkerinmaan väestöstä oli suomalaisia. Useimmat heistä asettuivat Pähkinälinnan ympäristöön Laatokan eteläkärkeen. Inkerinmaan länsiosissa oli vähemmän suomalaisia, ja siellä vatjalaiset ja inkeriset olivat vielä 1600-luvun lopulla väestön enemmistönä.

Suomalaissiirtolaiset, jotka olivat luterilaisia, alkoivat aikaa myöten kutsua itseään inkerinsuomalaisiksi. Olot muuttuivat huomattavasti, kun Inkerinmaa suuren Pohjan sodan päättyessä vuonna 1721 siirtyi jäl-

daar bestond de meerderheid van de bevolking aan het eind van de zeventiende eeuw nog uit Woten en Ingriërs.

De Finse emigranten, die luthers waren, begonnen zich na verloop van tijd Ingermanlandfinnen te noemen. Maar nadat Ingermanland, na de beëindiging van de Noordse oorlog in 1721, opnieuw Russisch was geworden, veranderde de situatie drastisch. Sint-Petersburg werd gesticht en in streken waar tot dan toe hoofdzakelijke Ingermanlandfinnen, Woten en Ingriërs hadden gewoond, kwamen ook Russische nederzettingen. De populaties van de Woten en Ingriërs werden in verhouding tot de Ingermanlandfinnen steeds kleiner.

De periode van 1721 tot aan de Russische revolutie in 1917

Tot aan de vorming van het Finse autonome groothertogdom onder de Russische tsaar in 1809 was Ingermanland

min of meer afgesloten van Finland. De Ingermanlandfinnen werden onderdanen van de tsaar, wat inhield dat zij geen vrije boeren meer konden zijn maar lijfeigenen werden. Hun land werd door de tsaar in beslag genomen. Bovendien werden zij beperkt in hun bewegingsvrijheid. De samenstelling van de dorpsgemeenschappen veranderde hierdoor weinig, wat een positief effect had op het behoud van de Finse taal en cultuur.

Tijdens het Zweedse bewind lagen de dorpen van de Ingermanlandfinnen ver weg van het regeringscentrum in Stockholm. Na de stichting van Sint-Petersburg, toen Ingermanland weer Russisch was geworden, kwamen deze dorpen dicht tegen het machtscentrum van het Russische keizerrijk aan te liggen. Dit had bepaalde voordelen, zoals het vinden van werk. Maar in tegenstelling tot de Woten en Ingriërs, werden de Ingermanlandfinnen, door het vasthouden aan de lutherse godsdienst,

leen Venäjälle. Pietarin kaupunki perustettiin, ja alueille, joilla aikaisemmin oli asunut pääasiassa inkerinsuomalaisia, vatjalaisia ja inkeroisia, syntyi myös venäläisasutusta. Vatjalaisten ja inkeroisten osuus inkerinsuomalaisten rinnalla pieneni jatkuvasti.

Aika vuodesta 1721 Venäjän vallankumoukseen vuonna 1917

Inkerinmaa oli lähes erityksissä Suomesta aina siihen asti, kun Suomesta tuli Venäjän tsaarin alainen autonominen suuriruhtinaskunta vuonna 1809. Inkerinsuomalaisista tuli tsaarin alamaisia, he eivät saaneet enää olla vapaita talonpoikia vaan joutuivat maaorjiksi. Tsaari takavarikoi heidän maansa, ja lisäksi heidän liikkumavapauttaan rajoitettiin. Kyläyhäteisöjen kokoonpano pysyi tästä syystä kuitenkin lähes ennallaan, mikä edisti suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin säilymistä.

Ruotsin vallan aikana Inkerinmaan kylät olivat olleet kaukana Tukholman hallintokeskuksesta. Pietarin perustamisen jälkeen, kun Inkerinmaasta oli taas tullut osa Venäjää, kylät olivat lähellä Venäjän keisarikunnan valtakeskusta. Tästä oli tiettyä etuja; esimerkiksi työnsaanti helpotui. Toisin kuin vatjalaiset ja inkeroiset, inkerinsuomalaiset pitäytyivät luterilaisessa uskossa eivätkä sulautuneet niin nopeasti venäläiseen väestöön. Heidän suomen kieleensä tuli kuitenkin venäläisiä sanoja ja he omaksuivat venäläisiä tapoja.

Kun Suomesta tuli Venäjän tsaarin alainen autonominen suuriruhtinaskunta ja raja, joka vuoden 1743 jälkeen oli siirretty kauas länteen, nykyisen Kotkan liepeille, kulki nyt lähellä Pietaria, inkerinsuomalaisten ja 'varsinaisten' suomalaisten väliset yhteydet tiivistyivät jälleen.

Vuodesta 1868 lähtien Inkerinmaalle alkoi muuttaa myös virolaisia, mutta he

Nederzettingen van Ingermanlandfinnen in de twintiger jaren van de vorige eeuw (bron: Matley 1979). | Inkerinsuomalainen asutus 1920-luvulla (lähde: Matley 1979).

minder snel in de Russische gemeenschap geassimileerd. Wel werden Russische woorden geïncorporeerd in de Finse taal en Russische tradities overgenomen.

Nadat Finland een autonoom groot-hertogdom was geworden onder de Russische tsaar en de grens, die na 1743 ver-

naar het westen was opgeschoven (tot in de buurt van het latere Kotka), dicht bij Sint-Petersburg was komen te liggen, werden de contacten tussen Ingermanland-finnen en 'echte' Finnen weer intensiever.

Vanaf 1868 begonnen ook Esten naar Ingermanland te emigreren, maar zij

eivät sekoittuneet juuri lainkaan inkerin-suomalaiseen väestöön, vaikka hekin olivat luterilaisia.

Maaorjuuden lakkauttaminen Venäjällä vuonna 1861 paransi huomattavasti inkeriläisten elinoloja. Vuonna 1863 perustettiin suomenkielinen opettajaseminaari, ja 1870 alkoi ilmestyä suomalaisia lehtiä. Vuonna 1897 inkerinsuomalaisia oli jo yli 130 000. Vuonna 1917 inkeriläisiä oli 140 000, ja heistä 45 000 asui Inkerinmaan pohjoisosassa, 52 000 keski- ja itäosassa, 30 000 länsiosassa ja 23 000 Pietarissa.

Aika vuodesta 1917 Neuvostoliiton hajoamiseen vuonna 1991

Venäläisten silmissä Suomesta oli itsenäistymisen jälkeen tullut kapitalistinen valtio, joka oli uhkana uudelle Neuvostoliitolle. Tämä teki inkerinsuomalaisistakin epäilyttäviä. Alkuvuosina he saivat kuitenkin olla enimmäkseen rauhassa.

Vuonna 1928, kun yksityisyritykset kiellettiin ja Neuvostoliitto siirtyi kollektiivimaatalouteen, tilanne muuttui kuitenkin ratkaisevasti. Kaudella 1929–1931 siirrettiin 18 000 Inkerinmaan pohjoisosissa lähellä Suomen rajaa asuvaa inkeriläistä Itä-Karjalaan, Kuolan niemimaalle, Kazakstaniin ja Keski-Aasiaan. Heidän talonsa annettiin muualta Neuvostoliitosta tulleille venäläisille. Tämän jälkeen vuonna 1935 karkotettiin vielä 7 000 inkerinsuomalaista Kazakstaniin ja Keski-Aasiaan ja vuotta myöhemmin 20 000 Uralille.

Vuonna 1937 suomen kielen käyttäminen kiellettiin Neuvostoliitossa. Luterilaiset kirkot ja suomalaiset koulut suljettiin. Vuoden 1939 väestönlaskennan mukaan Neuvostoliitossa asui vielä 143 000 inkeriläistä ja muuta suomalaista, heistä 80 000 Inkerinmaalla ja 13 000 Karjalassa.

Toisessa maailmansodassa Saksan joukot miehittivät suurimman osan Länsi- ja

vermengden zich niet of nauwelijks met de Ingermanlandfinnen, ondanks dat zij ook luthers waren.

Het afschaffen van het lijfeigenschap in Rusland, in 1861, heeft in belangrijke mate bijgedragen tot een verbetering van de leefomstandigheden van de Ingermanlandfinnen. In 1863 werd een opleidingsinstituut voor Finstalige leraren opgericht en in 1870 kwamen er Finstalige kranten. In 1897 was het aantal Ingermanlandfinnen toegenomen tot boven de 130.000. In 1917 woonden, op een totaal van 140.000 Ingermanlandfinnen, 45.000 van hen in het noordelijk deel van Ingermanland, 52.000 in het centraal- en oostelijk deel, 30.000 in het westelijk deel, en 23.000 in Sint-Petersburg.

De periode van 1917 tot het uiteenvallen van de Sovjet-Unie in 1991

In Russische ogen was Finland, nadat het onafhankelijk was geworden, een kapita-

listische staat die een bedreiging vormde voor de nieuwe Sovjet-Unie. Dat maakte de Ingermanlandfinnen ook verdacht. Toch werden zij de eerste jaren min of meer met rust gelaten.

Maar in 1928, nadat particuliere ondernemingen werden verboden en de Sovjet-Unie overschakelde naar collectieve boerenbedrijven, veranderde de situatie drastisch. In de periode 1929-1931 werden 18.000 Ingermanlandfinnen uit plaatsen in de buurt van de Finse grens, in noordelijk Ingermanland, gedeporteerd naar Oost-Karelië, het Kola schiereiland, Kazachstan en Centraal Azië. Hun huizen werden aan Russen gegeven die afkomstig waren uit andere delen van de Sovjet-Unie. vervolgens werden in 1935 nog eens 7.000 Ingermanlandfinnen naar Kazachstan en Centraal Azië verbannen en een jaar later 20.000 naar het Oeral gebied.

In 1937 werd het gebruik van de Finse taal in de Sovjet-Unie verboden. Ook wer-

Volksverhuizingen van Ingermanlandfinnen in de periode 1910-1945. (Bron: Matley 1979). | Inkerinsuomalaisten muuttoliike kaudella 1910-1945. (Lähde: Matley 1979)

Keski-Inkerinmaan alueista, joilla asui vielä noin 65 000 inkerinsuomalaista. Valtaosa tästä ryhmästä siirtyi Suomeen. Noin

3 000 henkeä, 80-prosenttisesti naisia, muutti töihin Saksaan. Loppujen lopuksi myös nämä 'vierastyöläiset' pakenivat so-

den de lutherse kerken en Finse scholen gesloten. In 1939 woonden er volgens een volkstelling nog 143.000 Ingermanlandfinnen en andere Finnen in de Sovjet-Unie, waarvan 80.000 in Ingermanland en 13.000 in Karelië. Tijdens de Tweede Wereldoorlog hebben Duitse troepen het grootste deel van West- en Centraal-Ingermanland bezet, waar nog ongeveer 65.000 Ingermanlandfinnen woonden. Deze groep is grotendeels naar Finland uitgeweken, terwijl 3.000 van hen, waarvan 80% vrouwen, in Duitsland zijn gaan werken. Uiteindelijk zijn deze 'gastarbeiders' aan het eind van de oorlog ook naar Finland gevlucht. In 1943 waren er nauwelijks meer Ingermanlandfinnen over in Ingermanland.

In totaal bevonden zich in 1944 liefst 63.000 Ingermanlandfinse vluchtelingen in Finland. Hierbij waren ook kleine aantallen Woten en Ingriërs. In overeenstemming met de voorwaarden van het Fins-Rus-

sische wapenstilstandsverdrag na afloop van de Vervolgoorlog in 1944, moesten alle vluchtelingen weer terugkeren naar de Sovjet-Unie. Toch zijn uiteindelijk ongeveer 7.000 van hen in Finland achter kunnen blijven. De helft van deze groep is om veiligheidsredenen naar Zweden uitgeweken. De Ingermanlandfinnen die vrijwillig of, zoals meestal het geval was, onvrijwillig terugkeerden naar de Sovjet-Unie, mochten zich niet meer vestigen in hun oorspronkelijke woonplaatsen. Zij werden verbannen naar verschillende gebieden die verspreid lagen over de hele Sovjet-Unie, inclusief Siberië. Pas in 1956 mochten zij zich weer vrij reizen en zelf een nieuwe woonplaats in de Sovjet-Unie uitkiezen.

De emigratie van Ingermanlandfinnen naar Finland na 1990

Omstreeks 1990 is er een nieuwe situatie ontstaan voor de Ingermanlandfinnen in de Sovjet-Unie, omdat emigratie naar Fin-

dan lopussa Suomeen. Vuonna 1943 Inkerinmaalla ei enää juuri ollut inkeriläisiä.

Kaiken kaikkiaan Suomessa oli vuonna 1944 peräti 63 000 inkerinsuomalaista pakolaista. Maassa oli myös jonkin verran vatjalaisia ja inkeroisia. Vuonna 1944 jatkosodan jälkeen tehdyn aseleposopimuksen mukaan kaikkien pakolaisten täytyi palata Neuvostoliittoon. Loppujen lopuksi noin 7 000 heistä pystyi kuitenkin jäämään Suomeen. Puolet tästä ryhmästä siirtyi turvallisuussyistä Ruotsiin. Ne inkerinsuomalaiset, jotka palasivat Neuvostoliittoon vapaaehtoisesti tai vielä useammin pakotettuina, eivät saaneet enää asettua alkuperäisille asuinsijoiilleen. Heidät karkotettiin eri puolille Neuvostoliittoa, osaksi Siperiaan. Vasta vuonna 1956 he pääsivät jälleen matkustamaan vapaasti ja saivat valita uuden asuinpaikan Neuvostoliitossa.

Inkerinsuomalaisten muutto Suomeen vuoden 1990 jälkeen

Vuoden 1990 tienoilla Neuvostoliitossa asuvien inkerinsuomalaisten tilanne muuttui, kun muuttaminen Suomeen tuli mahdolliseksi. Tämä oli ensi sijassa seurausta Suomen hallituksen valmiudesta lieventää inkerinsuomalaisten maahan-tulolle asetettuja ehtoja, missä erityisesti presidentti Mauno Koivistolla oli huomattava osuus. Myös Neuvostoliiton poliittiset mullistukset ja kommunistisen suurvallan hajoaminen vuonna 1992 vaikuttivat siihen, että Venäjän viranomaiset sallivat maastamuuton, toisin kuin aikaisempina vuosina.

Suomessa tuli lisäksi vuonna 1991 voimaan erityinen maahanmuuttolaki, jonka mukaan jokainen, jolla oli aikaisemmin ollut Suomen kansalaisuus tai jonka vanhemmista tai isovanhemmista ainakin yksi oli suomalainen tai – kuten erityisesti

land mogelijk werd. Dit was in de eerste plaats het gevolg van de bereidwilligheid van de Finse regering, waarbij vooral president Mauno Koivisto een belangrijke rol heeft gespeeld, om de toelatingseisen voor Ingermanlandfinnen te versoepelen. Verder hebben de grote politieke veranderingen in de Sovjet-Unie en het uiteenvallen van deze communistische grootmacht in 1992, er toe bijgedragen dat de Russische autoriteiten, in tegenstelling tot de voorafgaande jaren, bereid waren aan deze emigratie mee te werken.

Bovendien is er in 1991 in Finland een speciale immigratiewet aangenomen waarin is bepaald dat iedereen die vroeger de Finse nationaliteit heeft gehad, een Finse ouder of grootouder heeft, of, en dat gold speciaal voor burgers uit de Sovjet-Unie, aan konden tonen te behoren tot de Ingermanlandfinnen, zich in Finland konden vestigen.

Uiteindelijk is in de praktijk gebleken

dat de belangrijkste reden voor de Ingermanlandfinnen om naar Finland te emigreren niet hun Finse afkomst was, maar de hogere levensstandaard en de betere toekomstmogelijkheden in Finland.

In 2002 waren al meer dan 30.000 Ingermanlandfinnen naar Finland geëmigreerd en nog 20.000 stonden op een wachtlijst. De meesten van hen hebben zich in de omgeving van Helsinki, Turku en Tampere gevestigd. Een fout die de Finse autoriteiten in het begin hebben gemaakt is dat zij, in tegenstelling tot hun eigen immigratiewet, niet de harde eis hebben gesteld dat de emigranten van Finse afkomst moesten zijn. Dit heeft tot nog al wat problemen geleid bij het vinden van werk voor deze nieuwkomers die vaak geen Fins spraken. Tussen de emigranten zaten nogal wat Russische gelukszoekers die van de kans gebruik hebben gemaakt om hun land te ontvluchten. Daarom is na 1996 de Finse immigratiepolitiek ver-

Neuvostoliiton kansalaisia varten säädettiin – joka saattoi todistaa kuuluvansa inkerinsuomalaisiin, sai asettua Suomeen.

Käytännö osoitti lopulta, että inkeriläisten Suomeen muuton tärkeimpänä motiivina ei ollut heidän suomalainen syntyperänsä vaan Suomen korkeampi elintaso ja paremmat tulevaisuudennäkymät.

Vuonna 2002 jo yli 30 000 inkerinsuomalaista oli muuttanut Suomeen ja odotuslistalla oli noin 20 000 henkeä. Useimmat heistä asettuivat Helsingin, Turun ja Tampereen seuduille. Aluksi Suomen viranomaiset tekivät sen virheen, että maahanmuuttajilta ei vaadittu ehdottomasti suomalaista syntyperää, vaikka maahanmuuttolaissa niin säädettiin. Tulokkailla oli sen vuoksi huomattavia työnsaantivaikeuksia, koska monet heistä eivät osanneet suomea. Maahanmuuttajien joukkoon mahtui venäläisiä onnenonkijoita, jotka käyttivät hyväkseen mahdollisuutta

paeta maastaan. Suomi kiristi siksi vuoden 1996 jälkeen maahanmuuttopolitiikkaansa, ja maahanmuuttajilta vaadittiin, että vanhemmista ainakin toisen piti olla suomalaissyntyinen. Lisäksi muuttohalukkaiden edellytettiin käyvän ennen muuttoa Venäjällä suomen kielen kurssin.

Vuonna 2010 Suomen hallitus lopetti inkeriläisten maahanmuuton kokonaan. Heitä kohdellaan nyt samalla lailla kuin muitakin ulkomaalaisia, jotka hakevat oleskelulupaa Suomessa.

Nykytilanne Venäjällä

Venäjällä asuu nykyään vielä noin 40 000 henkeä, jotka ovat ilmoittaneet osaavansa suomea. Etupäässä he ovat inkerinsuomalaisten jälkeläisiä.

Inkerinmaalla alun perin asuneet kaksi suomalais-ugrilaista kansaa, vatjalaiset ja inkeroiset, ovat lähes kuolleet sukupuuttoon, tai ehkä paremmin sanottuna su-

scherpt en werd geëist dat een immigrant tenminste een ouder moest hebben die van Finse afkomst was. Bovendien werden de kandidaten verplicht, voordat zij in aanmerking konden komen voor emigratie naar Finland, om in Rusland een cursus Fins te volgen.

In 2010 is de Finse regering helemaal gestopt met de immigratie van Ingermanlandfinnen. Zij worden nu op de zelfde manier behandeld als andere buitenlanders die een verblijfsvergunning in Finland aanvragen.

Huidige situatie in Rusland

Tegenwoordig wonen er in Rusland nog ongeveer 40.000 mensen die hebben aangegeven Fins te kunnen spreken. Over het algemeen zijn dit afstammelingen van Ingermanlandfinnen.

De twee Fins-Oegrische volken die oorspronkelijk in Ingermanland hebben gewoond, de Woten en de Ingriërs (Izjoriërs),

zijn bijna uitgestorven, of misschien kan beter gezegd worden, zijn geassimileerd in de Russische bevolking. De taal van de Woten wordt nog gesproken door een tiental inwoners van dorpjes in de buurt van het dorp Kingisepp, dat tussen Sint-Petersburg en de grens met Estland ligt aan de Loega rivier. Voor wat betreft de Ingriërs, na de volkstelling van 2002 bleken er in Rusland nog 327 over te zijn gebleven, waarvan 177 in Sint-Petersburg en omgeving wonen.

Arnold Pieterse

Literatuur

- Gulijeva, Asta (2003). Ingrian immigration to Finland after 1990. A case study in Turku. University of Turku, Department of Geography, Baltic Sea Region Studies. 80p.
- Kurs, Ott (1994). Ingria: The broken landbridge between Estonia and Finland. *Geojournal* 33: 107-113.
- Matley, Ian M. (1979). The dispersal of the Ingrian Finns. *Slavic Review* 38: 1-16.

lautuneet venäläiseen väestöön. Pietarin ja Viron rajan välillä, Laukaanjoen varrella sijaitsevan Kingiseppin kylän seuduilla on vielä kymmenkunta vatjan puhujaa. Mitä inkeroisiin tulee, vuoden 2002 väestönlaskennan mukaan Venäjällä oli 327 inkerikkoa, joista 177 asui Pietarissa ja sen ympäristössä.

Arnold Pieterse

Käännös: Leena Määttänen

Lähteet

- Gulijeva, Asta (2003). Ingrian immigration to Finland after 1990. A case study in Turku. University of Turku, Department of Geography, Baltic Sea Region Studies. 80 s.
- Kurs, Ott (1994). Ingria: The broken landbridge between Estonia and Finland. *Geojournal* 33: 107-113.
- Matley, Ian M. (1979). The dispersal of the Ingrian Finns. *Slavic Review* 38: 1-16.

Tuomas Kyrö: Mielensäpahoittaja

Päivi Schot-
Saikku, Fleur
van Groen,
Ernst Kal en
Gerard Rijerse

Tuomas Kyrö (geboren in 1974) heeft een monument geschreven voor de oudere generatie. De generatie van talkoo ('noa-berschap'), talikko (mestvork) en talkkuna (een traditioneel Fins gerecht van geroosterd grofgemalen graan), een generatie van geen woorden maar daden. Maar Mielensäpahoittaja (dat is iemand die ergens verdrietig over wordt) is ook een serie verhalen over het snel veranderde Finland, de strijd tussen de generaties en de tragedie van de ouderdom. Het is echt een weergaloze literaire prestatie om dat op een manier te doen, die de lezer doet grijnzen en hardop doet lachen. De verteller is een eigenzinnige burger van tachtig jaar, die geen bevoogding verdraagt en die over alles onwankelbare meningen heeft.

Voor de Nederlandstalige lezer is Kyrö niet zonder meer begrijpelijk. Hij noemt begrippen en namen die een rol spelen in de cultuur van het Finland van vijftig jaar geleden. Sporthelden, artiesten en televisiepresentatoren.

In deze vertelling gaat de verteller kerstfeest vieren bij zijn zoon in Helsinki. Hij wordt er verdrietig over dat in plaats van de traditionele kerstham een kalkoen op tafel komt. Bij kerst horen ook bepaalde gerechten, laatikko genoemd (hier met 'ovenshotel' vertaald), die door de vrouw des huizes zelf gemaakt moeten zijn, net als het huisbier.

Het boek *Mielensäpahoittaja* zou met een uitgebreide toelichting een goed beeld geven van de gewoonten en gebruiken van het Fins platteland in de laatste helft

van de vorige eeuw. Het is een verrijking van de kennis over Finland als dat boek er eens in vertaling zou komen.

Tuomas Kyrö, *Mielensäpahoittaja* 2010
978-951-0-36626-4 WSOY.

Er zijn van dit boek al 13 drukken verschenen, het is op de radio te beluisteren geweest en op basis daarvan is een toneelstuk gemaakt.

*Päivi Schot-Saikku, Fleur van Groen,
Ernst Kal en Gerard Rijeze*

Tuomas Kyrö: *Mielensäpahoittaja*

Tuomas Kyrö (s. 1974) on kirjoittanut monumentin sille sukupolvelle, jonka elämään kuuluivat talkoo, talikko ja talkkuna, joka teki eikä turhia analysoinut. Mutta *Mielensäpahoittaja* on ylivertainen analyysi nopeasti muuttuneesta Suomesta, kahden sukupolven ristiriidasta ja vanhuuden tragediasta. On todella ylivertainen kirjallinen suoritus tehdä se tavalla, joka saa lukijan hymähtelemään ja nauramaan ääneen. Kertojaminä on 80-vuotias itsellinen kansalainen, joka ei siedä holhousta ja jolla on kaikesta varmat mielipiteet. Tässä kertomuksessa hän on tullut joulua viettämään poikansa luo Helsinkiin.

Tuomas Kyrö, *Mielensäpahoittaja* 2010
978-951-0-36626-4 WSOY.

Kirjasta on otettu 13 painosta, se on esitetty radiossa kuunnelmana ja sen pohjalta on tehty näytelmä.

Päivi Schot-Saikku

Päivi Schot-Saikku

Is een vogel een dier?

uit: Mielen-
säpahoittaja,
Tuomas Kyrö

Het werd me droef te moede toen we kal-
koen aten. Van de eerste kerst van mijn
leven tot de laatste heb ik me te goed
gedaan aan gepekeld ham met mosterd.
Die wordt langzaam overgaar in een ma-
tig warme broodoven, zodat hij in je hand
uiteen valt. Als je een ham van dertien
kilo hebt, kun je er heel lang je brood mee
beleggen.

Mijn schoondochter vroeg of het smaakte.
Als karton, zou ik gezegd hebben als ik
er iets over gezegd zou hebben. Zeker, ik
wilde niet beledigend zijn, maar ik kan er
ook niet om blijven liegen. Ik draaide er
omheen door te zeggen, dat ik hield van
gevogelte dat door Yrjänä was geschoten
en klaargemaakt, het zou hazelhoen ge-
weest kunnen zijn. Dat smaakte met een

juiste saus erbij bijna naar vlees.

Mijn zoon legde uit dat het een eco-kal-
koen was, die een goed leven had gehad,
en dat is nu toch eigenlijk gezonder dan
varkensvlees.

Ik moest lachen.

Ik boog mij naar mijn kleinzoon en fluis-
terde hem in het oor dat ik mijn eigen
biggetje had moeten meenemen. De
jongen gniffelde. Hij dacht erover na of
je op een flat in de stad een big als troe-
teldier zou kunnen houden, zij hadden
immers alleen maar aquariumvissen. Ik
vroeg me af of je in een aquarium een
snoek zou kunnen houden. Zo'n glazen
kooitje heeft anders geen zin, misschien
ook dan niet.

Onko lintu eläin

Kyllä minä niin mieleni pahoitin, kun
syötiin kalkkuna. Elämäni ensimmäisestä
joulusta viimeiseen minä olen pistellyt
harmaasuolattua kinkkua ja sinappia. Se
tehdään leivinuunissa miedolla lämmöllä
ylikypsäksi, niin että palaset lohkeilevat
käteen. Kun on kolmentoista kilon kinkku
niin riittää leivän päälle pitkäksi aikaa.
Miniä kysyi miltä maistuu.

Pahvilta, minä olisin sanonut jos olisin
sanonut siihen mitään. Kyllä en halunnut
loukata, mutta ei enää jaksa valehdella-
kaan. Kiertelin sillä tavalla, että Yrjänän
ampumista ja valmistamista linnuista
minä pidin, taisi olla pyy. Maistui oikean-
laisen soossin kanssa melkein lihalta.

Poika selitti, että se on luomukalkkunaa,
hyvin elänyt ja onhan se nyt terveelli-

sempää kuin sianliha.

Hymähdin.

Kumarruin pojanpojan puoleen ja kuis-
kasin sen korvaan, että olisi pitänyt ottaa
oma possu mukaan. Poika tirskahteli. Se
mietti voisiko kaupungin kerrostalossa
pitää porsasta lemmikkieläimenä, heillä
kun ei ollut kuin akvaariokaloja. Mietin
voisiko akvaarioon laittaa vaikka hauen. Ei
sellaisena lasikopissa muuten ole mitään
järkea, eikä ehkä sittenkään.

Miniä selitti, että kalkkuna oli jäänyt pe-
rinteeksi hänen vaihto-oppilasvuodel-
taan Amerikasta, Misikanin osavaltiota.
Onkohan Amerikasta muuta hyvää tullut
kuin lännenelokuva Mies Laramiasta sekä
istuttavat ruohonleikkurit?

Mijn schoondochter legde uit dat de kalkoen een traditie was geworden na haar uitwisselingsjaar in Amerika, in de staat Misikan. Is er uit Amerika eigenlijk meer goeds gekomen dan de western *Man from Laramie* en zitgrasmaaiers?

Ik vroeg of het zo is dat de jeugd Amerika nadoet, omdat het zo groot is. Zo onnadenkend kunnen mensen en vaak hele naties zijn. Net als ik. Ik deed mijn grote broer na tot ik twaalf werd en begreep dat echt iedereen zelf zijn eigen leven moet leiden. Een ander word je niet al hebben we de genen van precies dezelfde mensen, Abel en Maria. Het had wel iets triests om te beseffen, dat hoewel mijn broer goed kon worstelen en goed lag bij de meisjes, dat niet noodzakelijkerwijs voor mij gold.

De middelste van de kleinkinderen wou knakworstjes in plaats van kalkoen. Zij keek naar mij en haar moeder, toen vroeg

ze mij of een knakworstje een dier was. Zeker, misschien wel meer dan een kalkoen, zei ik.

Het gezicht van mijn schoondochter werd zo rood, dat ik bang was dat ze ging huilen.

Deed ze niet, ze gromde wat.

Het werd me zo droef te moede dat ik haar droef te moede maakte al had ik niets gedaan. Al lette ik nog zo goed op, dat hier aan tafel geen verkeerde zinnen uit mijn mond glipten. Ik nam een paar plakken meer en sprak lovende woorden. Ik zei dat als je er veel jam bij doet, het niet zo naar karton smaakt.

Al het volgende liet ik ongezegd: Ge-kookte aardappels ontbraken. De groentegerechten waren duidelijk in de winkel gekocht. Huisbier ontbrak. Wel gedoe met wijnflessen. Er waren geen kerstliedjes gearrangeerd voor accordeon.

Kysyin että siksikö nuoriso Amerikkaa matkii, kun se on niin iso? Sellaiseen ajatelmattomuuteen ihmiset ja kansakunnat usein erehtyvät. Niin kuin minä. Matkin isoveljeäni, kunnes täytin kaksitoista ja ymmärsin, että ihan itse jokaisen on elettävä oma elämänsä. Toiseksi ei muutu vaikka perintötekijät olisivat ihan samoilta ihmisiltä, Aapeliilta ja Marjatalta. Vähän surullista sen ymmärtäminen oli, että vaikka veljeni oli hyvä painissa ja tyttöjen kanssa, niin en minä välttämättä ollut.

Lapsenlapsista keskimäinen vaati kalkkunan tilalle nakkeja. Se katsoi minuun ja äitiinsä, sitten se kysyi minulta oliko nakki eläin. Kyllä kai se enemmän on kuin kalkkuna, minä sanoin.

Miniän naama meni niin punaiseksi että pelotti rupeaako hän nyt itkemään.

Ei ruvennut, murahti.

Kyllä minä niin mieleni pahoittin, että sen

mielen pahoitin vaikken mitään tehnyt. Vaikka oikein pidin huuolen, ettei livahda vääranlaisia lauseita tähän paikkaan. Otin pari viipaletta lisää je kehuin. Sanoin että kun laittaa paljon hilloa niin ei tämä ihna pahvilta maistu.

Kaiken seuraavan minä jätin sanomatta: Keittoperunat puuttuivat. Laatikot oli selvästi ostettu kaupasta. Kotikalja puuttui. Viinipullojen kanssa pelattiin. Ei ollut joululaulujen hanuriversioita.

Ps. Joiltain menee ruokahalu, kun ne pahoittavat mielensä. Miten se syömiseen liittyy? Nälkä on nälkä. Se millä paha olo oikeasti lähtee, niin suojakatoksia rakentamalla. Kaikkein paras keino on unohtaa kaikki väärinkäsitykset ja hölmöt sanat ja aloittaa uusi päivä niin kuin eilistä ei ollenkaan olisi ollutkaan. Tehdä toiselle vaikka voileipä.

P.S. Sommigen verliezen hun eetlust, wanneer het ze droef te moede wordt. Wat heeft dat met eten te maken? Honger is honger. Waar onbehagen echt van verdwijnt, is het bouwen van een afdak. De allerbeste manier is alle misverstanden en stomme uitspraken te vergeten en een nieuwe dag te beginnen alsof gisteren er helemaal niet was geweest. Maak iets voor een ander, al is het maar een boterham.

Landschap nabij Sirkka (foto Daniël Loos).

Finse componisten

In Aviisi van juni 2013 is aandacht besteed aan Hämeenlinna, hoofdstad van Häme, geboorteplaats van Finlands nationale componist Jean Sibelius. Foto's van zowel interieur als exterieur van het aan hem gewijde museum illustreren hoeveel waarde wordt gehecht aan deze musicus. Het is enigszins te betreuren dat het alleen Sibelius is, die in de schijnwerpers staat, terwijl Finland veel meer componisten heeft, waarvan de betekenis niet mag worden onderschat. Ik doel hier met name op Selim Palmgren en Aulis Sallinen zonder afbreuk te willen doen aan de talrijke andere componisten, die Finland de laatste eeuw heeft voortgebracht en die vaak ten onrechte in de vergetelheid zijn geraakt. Hieronder wil ik in het kort aandacht besteden aan Palmgren en Sallinen.

Selim Palmgren leefde van 1878 tot 1951 en wordt wel de 'Finse Chopin' genoemd. Het is de vraag of men hem hiermee recht doet, want hij heeft veel meer dan alleen muziek voor piano geschreven. Hij studeerde in Helsinki en Berlijn bij onder anderen Berger en Busoni en was zowel een begenadigd pianist als een belangrijk dirigent. Hij componeerde een groot aantal zowel vocale als instrumentale werken, waarvan vier symfonische werken, vijf pianoconcerten, opera's, toneelmuziek, koor-muziek, werken voor piano solo, voor cello en piano, voor viool en piano, liederen en enkele cantates kunnen worden genoemd. Van zijn symfonische werken kan hier met name op het symfonisch gedicht 'Uit Finland' worden gewezen. Drie cantates zijn gelegenhedswerken: één is geschreven

Hans van den
Brandhof

Suomalaisia säveltäjiä

Kesäkuun 2013 Aviisissa on annettu huomiota Hämeenlinnalle, Hämeen pääkaupungille, Suomen kansallissäveltäjän Jean Sibeliusen syntymäpaikalle. Valokuvat sekä sisältä että ulkoa hänelle pyhitetystä museosta kuvaavat hyvin sitä, kuinka paljon tätä musiikkimiestä arvostetaan. On oikeastaan sääli, että valonheittäjet kohdistetaan vain Sibeliuskeeseen, vaikka Suomessa on paljon muitakin säveltäjiä, joiden merkitystä ei saa aliarvioida. Tarkoitan tällä erityisesti Selim Palmgrenia ja Aulis Sallista, haluamatta kuitenkaan loukata niitä lukuisia muita säveltäjiä, joita Suomi on viime vuosisadalla kasvattanut ja joista useat ovat syyttään jääneet unohduksiin. Haluan tässä lyhyesti antaa huomiota Palmgrenille ja Sallille.

Selim Palmgren eli vuosina 1878 - 1951, ja häntä kutsutaan usein 'Pohjolan Chopiniksi'.

On kyseenalaista tehdäänkö tällä nimityksellä hänelle oikeutta, sillä hän on kirjoittanut

paljon muutakin kuin pianomusiikkia. Hän opiskeli Helsingissä ja Berliinissä muun muassa Berger'in ja Busoni'n opetuksella, ja oli sekä armoitettu pianisti että orkesterinjohtaja. Hän sävelsi suuren joukon niin vokaali- kuin soitinkappaleita, joista voidaan mainita neljä sinfonista teosta, viisi pianokonserttoa, ooppera, näyttämö- ja kuoromusiikkia, soolokappaleita pianolle, sellolle ja pianolle, viululle ja pianolle, lauluja ja joitakin kantaatteja. Hänen orkesteriteoksistaan voidaan tässä erityisesti

Selim Palmgren

voor het 700 jarig bestaan van de stad Turku, één voor het 500 jarig bestaan van de stad Naantali en één voor de herdenking van de Finse onafhankelijkheid ('Nouskohon Sukuni Suuri'). Zijn bekendste werk is ongetwijfeld een kort impressionistisch pianowerk getiteld 'Meinacht'; men zou hem echter onrecht doen wanneer hij alleen hiermee zou worden herinnerd: hij heeft veel meer gecomponeerd, dat verdient om te worden uitgevoerd. Wanneer in 2021 de auteursrechten op zijn werken vervallen, zal een belemmering om zijn werken uit te voeren verdwijnen en zal zijn muziek hopelijk wat meer op de programma's van - zowel Finse als ook andere - orkesten verschijnen.

Aulis Sallinen (foto | kuva: Maarit Kytöharju)

mainita sinfoninen runo 'Suomesta'. Kolme kantaattia on tehty tilaisuuksia varten: yksi on kirjoitettu Turun 700-vuotisjuhlaan, yksi 500-vuotiaan Naantalin kunniaksi ja yksi Suomen itsenäisyyden muistoksi ('Nouskohon Sukuni Suuri'). Hänen tunnetuin teoksensa on epäilemättä lyhyt impressionistinen pianosävellys nimeltään 'Toukokuun yö', mutta hänelle ei todellakaan tehdä oikeutta jos hänet muistetaan vain tästä teoksesta. Hän on säveltänyt paljon muutakin esittämisen arvoista. Kun vuonna 2021 hänen teoksiensa tekijänoikeudet päättyvät, häviävät esteet niiden esittämiselle ja toivottavasti silloin ilmestyy orkes-

Sallinen is geboren in 1935. Zijn lyrische liederen over de dood, zijn Variaties voor orkest en vooral zijn 'Muurmuziek' uit 1961 genieten bekendheid. Laatstgenoemd werk is geschreven naar aanleiding van een poging van een inwoner van oost-Berlijn om naar het westen te vluchten; hij is daarbij echter doodgeschoten. Men kan zich voorstellen dat de Finnen, die met de permanente dreiging van hun oostelijk buurland moeten leven, zich nauw betrokken hebben gevoeld bij het lot van de jonge onderdaan van de DDR, die probeerde naar het westen te vluchten. Het is te betreuren dat de Duitser, die de vluchtpoging ondernam, naderhand niet heeft vernomen dat zijn daad door een Finse componist aan de vergetelheid is ontruikt.

Hans van den Brandhof

terien ohjelmiin enemmän hänen musiikkiaan – niin Suomessa kuin muuallakin.

Sallinen syntyi v. 1935. Hänen lyiriset laulunsävellykset, hänen muunnelmansa orkesterille sekä ennen kaikkea 'Mauermusik' vuodelta 1961 ovat tunnettuja. Viimeksi mainittuun teokseen antoi aiheen erään itäberliiniläisen miehen yritys paeta länteen, pakoyritys, jossa hänet ammuttiin kuoliaaksi. Voidaan hyvin kuvitella, että suomalaiset, joiden on täytynyt elää itäisen naapurinsa jatkuvan uhan alla, ovat tunteet voimakkaasti tuon nuoren DDR:n alamaisten kohtalon hänen yrittäessään paeta länteen. On säili, ettei tuo pakoa yrittänyt saksalainen ole voinut jälkeensä tietää, että suomalainen säveltäjä on tehnyt hänen yrityksestään unohtumattoman.

*Hans van den Brandhof
(käännös Pirkko van Bruggen)*

Belangrijke adressen

In Nederland - Alankomaissa

**Ambassade van Finland
Suomen suurlähetystö**
Groot Hertoginnelaan 16
2517 EG Den Haag
tel: 070-346 9754
fax: 070-3107174
info.haa@formin.fi
www.finlande.nl

**Finse Zeemanskerk
Suomen Merimieskirkko**
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
010-436 6164
www.merimieskirkko.
be/nl_index_fi.html

**Finse Zaterdagsschool
Suomalainen
Lauantaikoulu**
Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
informatie - tiedustelut:
www.lauantaikoulu.nl

Finnish Dutch Trade Guild
p/a Patrice van der Heiden
Musholm 149
2133 HR Hoofddorp
www.fdtg.eu

**Cultureel attaché
van de VNF**
Alexander van Hoboken
Maanstraat 29
6543 VR Nijmegen
024-3783024
avanhoboken@yahoo.com

**Finse school -
Suomikoulu
The American School
of the Hague**
Rijksstraatweg 200
2241 BX Wassenaar
informatie - tiedustelut:
Kirsti Vaaranmäki, voorzitter
opettajat@suomikoulu.nl
www.suomi-koulu.nl

**Finse School Utrecht en
Omgeving**
**Utrechtin alueen Suomi-
koulu**
p/a Terhi Halme
Govert Flincklaan 11
1213 En Hilversum
www.utrechtinsuomikoulu.fi

In Finland - Suomessa

**Nederlandse Ambassade
in Finland:**
Erottajankatu 19B,
FI-00130 Helsinki,
tel: +358-(0)9-228920
fax: +358-(0)9-2289228
nlgovhel@kolumbus.fi
www.netherlands.fi

**Nederlandse Vereniging
in Finland**
Secretariaat Vetelaisenuja
390540 Oulu
secretariaat@
nederlandsvereniging.fi
www.nederlandse
vereniging.fi

Foto | kuva Alexander van Hoboken.

Word lid! | Liity jäseneksi!

Naam | Nimi _____

Voorletters | Kutsumanimi _____

Man|Mies / Vrouw|Nainen *

*doorhalen wat niet van toepassing is | *poista toinen, jätä vain oikea vaihtoehto

Adres | Osoite _____

Postcode | Postinumero _____

Woonplaats | Asuinpaikka _____

E-mail _____

Telefoonnummer | Puhelinnumero _____

Datum | Päivämäärä _____

Aanmelding als lid 'Vereniging Nederland-Finland':
Uw aanmelding kunt u naar onderstaand postadres
sturen of per e-mail naar: info@vnf.nu.

Ilmoittautumisen Alankomaat-Suomi Yhdistyksen
jäseneksi voit lähettää postitse allaolevaan osoit-
teeseen tai sähköpostitse osoitteeseen: info@vnf.nu

Secretariaat Vereniging Nederland-Finland

Karthuizerlaan 30

6042 NB Roermond

Voor vragen: 06-55 80 21 20, info@vnf.nu

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding sturen wij u een bevestiging met een nummer van Aviisi, de brochure 'Finland in Nederland' en de contributierekening. Nadat wij u als lid hebben ingeschreven ontvangt u automatisch het eerst volgende nummer van ons verenigingsmagazine 'Aviisi'. De contributie bedraagt per jaar (1 januari tot en met 31 december) voor VNF-leden € 27,-. Contributie bedraagt voor bedrijfsleden € 79,- (incl. weblog).

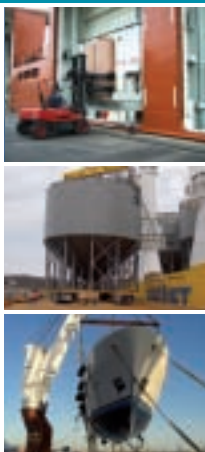
De statuten van de vereniging kunt u op onze website (www.vnf.nu) onder 'De Vereniging' vinden. Met uw aanmelding accepteert u onze statuten. Heeft u geen internet dan sturen wij graag op uw verzoek een exemplaar toe.

Mahdollisimman pian ilmoittautumisenne jälkeen lähetämme teille postissa vahvistuksen ja liitteenä kappaleen Aviisi-lehteämme, esitteen 'Suomi Alankomaissa' sekä jäsenmaksulaskun. Kun olet ilmoittautunut jäseneksemme, saat heti seuraavaksi ilmestyvän yhdistyksen jäsenlehden 'Aviisin' numeron. Jäsenmaksu on vuodessa (1. tammikuuta - 31. joulukuuta). Jäsen sekä samassa taloudessa asuva partneri ja alle 18 vuotiaat lapset 27,- euroa ja yritysjäsen 79,- euroa (sisältää weblogon).

Nettisivuiltamme www.vnf.nu alaotsikosta «Yhdistys» löydät yhdistyksen säännöt. Ilmoittautuessasi jäseneksi samalla hyväksyt nämä säännöt. Huom. Säännöt ovat toistaiseksi vain hollanninkielellä (Statuten).

the sliethoff group

 TRANSFENNICA

Wijne & Barends'

 sliethoff

SEVENSTAR
YACHT TRANSPORT

BIGLIFT
*World wide heavy lift
and project transportation*

Radarweg 36
1042 AA Amsterdam
The Netherlands

P.O. Box 409
1000 AK Amsterdam
The Netherlands

Tel: +31 (0)20 4488 400
Fax: +31 (0)20 4488 500
E-mail: gogracht@sliethoff.com
Internet: www.sliethoff.com

Natuurlijke producten voor lichaamsverzorging, cadeautips
(douchegel/saunakussen)

En veel meer: www.lacare.nl

Luonnontuotteita vartalon hoitoon, lahjaideoita
(suihkugeeli/ saunatyyny)

Ja paljon lisää: www.lacare.nl

Rokade Advies B.V.

**Fiscalisten/Verolakimiehet
Juristen/Lakimiehet
Administrateurs/Kirjanpitäjät**

Maaskade 159a
3071 NR Rotterdam

Phone: 010 – 265 19 90
Fax: 010 – 265 04 30

Website: www.rokade.org
Email: info@rokade.org